

ความเปราะบางของมนุษย์

The Fragility of Human

T120668

เลขหมู่.....120668
เลขทะเบียน.....
วัน, เดือน, ปี. 22 . ส.ค. . 2555

b. 120668 686
i.

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2553 – 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

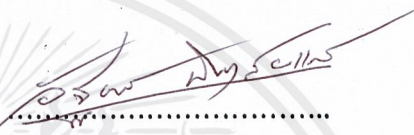
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลป
นิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

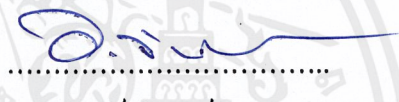
คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

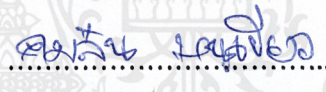

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนเสนี)

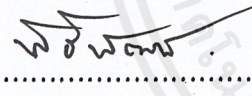

..... กรรมการ
(อาจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

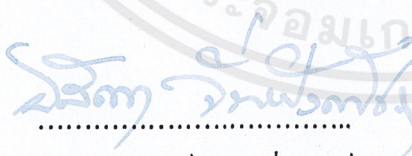
ดร. มล. บุศยมาศ นันทวัน
..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. มล. บุศยมาศ นันทวัน)

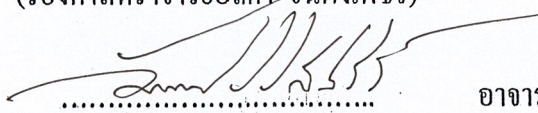

..... กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ จันทร์)

..... กรรมการ
(อาจารย์จันทร์ปภัสสร มณีรัตน์)

..... กรรมการ
(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

..... กรรมการ
(อาจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

..... กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อติตา จันทิงเพ็ชร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์จันทร์ปภัสสร มณีรัตน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความเปราะบางของมนุษย์
	The Fragility of Human
ชื่อ	นาย จีรวรรธ สีนุญเรือง
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2553 - 2554
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์จันทร์ปภัตสรณ์ มณีรัตน์

บทคัดย่อ

ในสภาพสังคมที่มีความเพียบพร้อมทางด้านเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อการอำนวยความสะดวกสบายในการดำเนินชีวิตประจำวัน มนุษย์ต้องการให้สิ่งเหล่านี้มาเติมเต็มความสมบูรณ์แบบในการดำรงชีวิตอยู่ คือเรื่องของปัจจัย 4 อันได้แก่ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม อาหาร และยารักษาโรค ความต้องการที่ไม่มีสิ้นสุดของมนุษย์นั้น ได้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งในบางสิ่งก็มากเกินไปจนเกินความจำเป็น และในสังคมที่มีความเร่งด่วนนี้ ความสะดวกสบายจึงตามมาด้วยพิษภัยต่าง ๆ ที่มนุษย์ไม่คาดคิด อุบัติเหตุ โรคร้ายไข้เจ็บต่าง ๆ ความสับสนเสี่ยงที่เกิดจากความสมบูรณ์

จากแรงบันดาลใจที่ก่อให้เกิดแนวคิดสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้เพื่อสะท้อนความเปราะบางของมนุษย์ทุกคน ที่อยู่บนความสมบูรณ์ของยุคสมัยที่เพียบพร้อมไปด้วยเทคโนโลยีที่อำนวยความสะดวกที่จะสามารถเติมเต็มชีวิตให้สมบูรณ์ ซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างนั้นล้วนสร้างความสับสนเสี่ยงและผลักดันให้ชีวิตเปราะบางยิ่งขึ้น วิธินำเสนอผลงานการสร้างสรรค์ในรูปแบบจิตรกรรมเหมือนจริง (Realistic) โดยการอ้างอิงรูปแบบงานยุค Classic ในเรื่องของโครงสร้าง บรรยากาศของสี เทคนิควิธีการ ความกลมกลืน ความเหมือนจริง การผลัดกระยะ การใช้แสงเงา โดยผ่านการนำเสนอด้วยการจัดหุ่นนิ่งด้วยข้าวของเครื่องใช้และวัตถุที่เป็นปัจจุบันแทนค่าความเป็นมนุษย์ซึ่งแฝงความหมายที่แสดงถึงความไม่แน่นอนของชีวิต

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ ความเปราะบางของมนุษย์ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยดี ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่าน สาขาวิชาศิลปกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้ซึ่งชี้แนะมุมมองและแนวทางในการปฏิบัติ การแก้ไขปัญหาในด้านศิลปะและในชีวิต ขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์จันทร์ปภัสร์ มณีรัตน์ ผู้ซึ่งให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางในการสร้างสรรค์ ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วย แก้ไขปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

จิรวรรธ สีนุญเรือง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของ โครงการ	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับ	7
แนวความคิดสร้างสรรค์	22
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	23
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	24
กระบวนการสร้างงานจิตรกรรม	28
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	29
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	29
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	34
บทที่ 5 บทสรุป	37
เอกสารอ้างอิง	39
ภาพผลงานศิลปะ	40
ประวัติผู้เขียน	45

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
1. ภาพประกอบที่มีอิทธิพลจากภาพถ่าย	5
2. ภาพอิทธิพลและผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	9
3. ภาพประกอบภาพร่างและพัฒนาภาพร่าง	24
3.1 ภาพร่างชุดที่ 1	24
3.2 ภาพร่างชุดที่ 2	25
3.3 ภาพร่างชุดที่ 3	26
3.4 ภาพร่างชุดที่ 4	27
4. ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุ	
4.1 รูปทรง (Form)	30
4.2 สี (Color)	31
4.3 น้ำหนัก (Volume)	32
4.4 พื้นที่ว่าง (Space)	33
4.5 สัดส่วน (Proportion) และความเป็นเด่น (Dominance)	34
4.6 ความหลากหลาย (Variety)	35
4.7 ความสมดุล (Balance)	35
4.8 ความกลมกลืน (Harmony)	36
4.9 การเคลื่อนไหว (Movement)	36
5. ผลงานศิลปะ	
ชั้นที่ 1	41
ชั้นที่ 2	42
ชั้นที่ 3	43
ชั้นที่ 4	44

บทที่ 1

บทนำ

ในโลกปัจจุบันที่มีความเพียบพร้อมทางด้านเทคโนโลยี มนุษย์ทุกคนย่อมมีความต้องการและความปรารถนาที่จะมีชีวิตที่สมบูรณ์แบบ และความต้องการนั้นส่วนมากจะมีความแตกต่างกันออกไปตามระดับของความพึงพอใจที่ไม่เหมือนกัน ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่างของระดับความต้องการที่ไม่เท่ากัน คือการเป็นมนุษย์สังคมที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทำให้มองเห็นถึงความแตกต่างในด้านต่าง ๆ ของตนเองกับผู้อื่น และเป็นบ่อเกิดของการเปรียบเทียบ เมื่อเกิดการเปรียบเทียบก็ย่อมทำให้ง่ายต่อการเกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิดในแง่ของความต้องการที่เกิดขึ้นภายใต้สภาวะแรงกดดัน และส่งผลกระทบต่อโดยตรงกับการแสวงหาความต้องการของแต่ละคนที่ไม่มีความสิ้นสุด และจากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ทำให้ทุกวันนี้เรามีนวัตกรรมทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันของเรา สิ่งเหล่านี้อำนวยความสะดวกสบายให้ชีวิตเราดูง่าย รวดเร็วและสะดวกมากยิ่งขึ้น แต่ยังมีคำถามที่เกิดขึ้นตามมา นั่นคือผลกระทบจากการความคุ้มครองที่เพิ่มจากเทคโนโลยีที่มนุษย์เราแสวงหาเพิ่มเติมให้ชีวิตสมบูรณ์ซึ่งเป็นสาเหตุแห่งความสูญเสียต่าง ๆ ที่เราพบเห็นในทุกวันนี้และเนื่องด้วยความเพียบพร้อมทางด้านเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งของวัตถุที่สนองความต้องการให้ชีวิตมีความสมบูรณ์อย่างเช่นเทคโนโลยีในการเดินทาง การจราจรทางน้ำอุบัติเหตุทางน้ำที่ปรากฏส่วนใหญ่มักเกิดจากการประสบกับสภาพอากาศแปรปรวน ส่วน อุบัติเหตุในการขนส่งทางอากาศ ส่วนมากเป็นเครื่องบินโดยสารที่เกิดจากความบกพร่องของเครื่องยนต์ สภาพอากาศไม่ดีหรือความบกพร่องของนักบิน มักปรากฏเป็นข่าวใหญ่ เพราะเครื่องบินโดยสารแต่ละลำที่ตก มักมีผู้โดยสารเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ส่วนการจราจรทางบกโดยเฉพาะอุบัติเหตุเกี่ยวกับยานยนต์เป็นสาเหตุการตายและบาดเจ็บสูงสุด สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้สร้างความคุ้มครองเพิ่มความปลอดภัยให้กับชีวิตและสามารถเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ มนุษย์ได้ชักนำให้สิ่งเหล่านั้นเข้ามาหาตัวได้อย่างง่ายดาย จากการกินอยู่ ความรักสนุก ความประมาท การเพาะบ่มความเครียดในจิตใจและการสร้างมลภาวะเพิ่มมากขึ้นในวันต่อวัน นี่อาจเป็นกลไกทางธรรมชาติอย่างหนึ่ง ในการควบคุมมนุษย์ โดยที่ไม่มีชีวิตหรือสิ่งใดสามารถล่วงรู้ก่อนได้

มนุษย์นั้นก็เปรียบเสมือนแก้วที่ล้วนเป็นสิ่งเปราะบาง และเป็นสิ่งที่ใสบริสุทธิ์เช่นกัน และแก้วเปรียบเสมือนกับจิตใจของคนเราทุกคนสามารถที่จะมองเห็น และสามารถนำไปกระทำกับตัวเราเอง หรือนำไปกระทำกับบุคคลรอบข้าง และแก้วก็ยังเปรียบเสมือนกับตอนเราเกิดมาก็มีจิตใจที่บริสุทธิ์ พร้อมกันนั้นเองก็มีความเปราะบางรวมอยู่ด้วยเช่นกัน และพร้อมที่จะรับสิ่งใหม่ ๆ เข้าไป เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในจิตใจ เพื่อตอบสนอง และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันต่อไปในภายภาคหน้า คงไม่มีใครปฏิเสธกับข้อสรุปนี้ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อเราเปรียบจิตใจของคนเราเหมือนกับแก้วแล้ว เราคงต้องดูแลแก้วนั้นให้ดีไม่ให้เกิดรอยร้าวหรือแตก เพราะทุกสิ่งทุกอย่างล้วนมาทำให้แก้วใบนี้แตกสลายได้ในพริบตา

ความสำคัญของโครงการ

มนุษย์โดยทั่วไปต้องการมีความแน่นอนของอนาคต เพราะทุกคนอยากจะมีชีวิตที่ราบรื่น มีความสุข มีความก้าวหน้า แต่ชะตาชีวิตก็มักจะผันผวนเต็มไปด้วยความไม่แน่นอน จนพระพุทธองค์ต้องเตือนให้ผู้คนตระหนักถึงสังขารธรรมดังกล่าว นั่นคือ ความเป็นอนิจจังของชีวิต แต่ขณะเดียวกันมนุษย์ก็พยายามที่จะทราบความเป็นไปของอนาคต และนี่อาจจะเป็นที่มาของการทำนาย โชคชะตา ราศี การผูกดวง การดูลายมือ ฯลฯ เพื่อที่จะหยั่งรู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต หรือเพื่อที่จะป้องกันภัยพิบัติหรือความโชคร้ายที่จะเกิดขึ้น และเพื่อให้เกิดความสบายใจก็ได้เกิดพิธีกรรมต่าง ๆ ขึ้น เช่น การสะเดาะเคราะห์ หรือการพยายามทำบุญสุนทานเพื่อจะได้ปิดเป่าบรรเทาความโชคร้ายที่จะเกิดขึ้นกับชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับยศถาบรรดาศักดิ์ ความมั่งคั่ง สุขภาพอนามัย ทั้งของตนเอง ของครอบครัว และญาติ โท โทติกาแต่ในความเป็นจริงอนาคตมักจะเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน ทุกสิ่งล้วนมีวันแตกสลาย

อารมณ์ชั่ววูบ ณ วินาทีนั้น ที่ความเปราะบางถึงขีดสุด ความอ่อนแอ ไม่มีอะไรในโลกที่มีความหมาย นั่นคงเป็นห้วงอารมณ์ที่หัวใจมนุษย์เปราะบางที่สุด... ห้วงอารมณ์นั้นสามารถมาได้ทุกเมื่อ หากใครที่ตกอยู่ในห้วงอารมณ์นั้น จะถูกบรรยากาศสภาพรอบข้างที่ล้วนสมบรูณ์นั้นผลักดันความเปราะบางนั้นออกมาให้เห็นอย่างเด่นชัดความเปราะบาง ความอ่อนแอ อัดอั้นตันใจได้ระบายออกไป มนุษย์ตัดสินใจชีวิตผิด ๆ ด้วยอารมณ์ชั่ววูบ เพราะทะเลาะกับตัวเอง “ฉันก็เพิ่งพบความจริงกับตัวเองว่า แท้จริงแล้วมนุษย์เป็นสัตว์ที่เปราะบาง และรับรู้ความรู้สึกได้ไวที่สุดกว่าได้”¹

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึงความเปราะบางของมนุษย์ ความไม่แน่นอนของชีวิตบนสังคมที่สมบรูณ์เพียงพร้อมทำให้มนุษย์เราดูเหมือนจะมีความสะดวกสบายในชีวิตมากขึ้น กลับสร้าง ความเปราะบางมากขึ้นเรื่อย ๆ ให้กับตัวมนุษย์เอง ทั้งทางร่างกายและจิตใจ สิ่งที่น่ากลัวก็คือ มนุษย์ส่วนใหญ่ไม่ได้สังเกตถึงต้นเหตุของความเปราะบางเหล่านั้นซึ่งกว่าจะรู้ตัวว่าเกิดอะไรขึ้น ก็อาจจะช้าเกินไปที่จะหันหลังกลับมาเริ่มต้นใหม่ได้อีกครั้งหนึ่ง

(ทะเลป่วน, 2551)

:http://www.bangkokbiznews.com/bodyheart/20080302/news.php?news=column_25902462.php

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อถ่ายทอดความคิดอิสระทางการสร้างสรรค์ทางรูปทรงวัตถุมาจัดองค์ประกอบวัตถุที่นำมาสร้างงานศิลปะ แสดงพฤติกรรม อารมณ์ของมนุษย์โดยใช้วัตถุเป็นสื่อนำความคิดของงานศิลปะ
2. เพื่อสะท้อนความเปราะบางของมนุษย์ที่อยู่บนความสมบูรณ์ของยุคสมัยที่ทุกสิ่งล้วนแตกสลายได้

ขอบเขตของโครงการ

1. เนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุนำมาแทนความเป็นมนุษย์ แทนค่าความรู้สึกของมนุษย์การยึดติดเมื่อเกิดการแตกสลายในจิตใจได้สำนึกของมนุษย์ยอมรับรู้สึกสูญเสีย
2. เทคนิคการสร้างสรรค์ เป็นผลงานจิตรกรรมรูปแบบเหมือนจริง (Realistic) แต่เป็นการนำรูปแบบงานยุค Classic ใช้เทคนิคจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ 2 มิติ โดยการใช้อยู่ลักษณะวัตถุปัจจุบันแทนค่าความเป็นมนุษย์ นำมาผสมผสานกันเกิดเป็นงานจิตรกรรมในรูปแบบเฉพาะตัว
3. จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น
 - 3.1 ขนาด 80 x 100 .เซนติเมตร
 - 3.2 ขนาด 100 x 140 เซนติเมตร
 - 3.3 ขนาด 100 x 130 เซนติเมตร
 - 3.4 ขนาด 100 x 155 เซนติเมตร

บทที่ 2

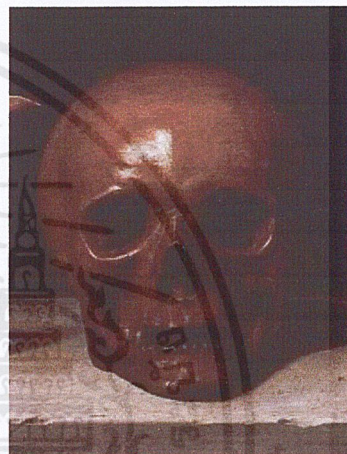
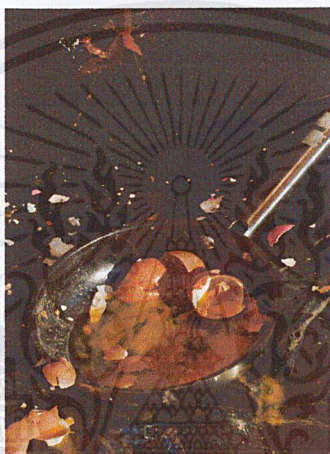
ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

จากสภาพรอบตัวในปัจจุบันที่คนล้วนใช้ชีวิตอยู่บนสังคมที่สมบูรณ์เพียบพร้อมไปด้วยเทคโนโลยี การไขว่คว้าหาความสุขผ่านมุมมองและความต้องการของแต่ละคนนั้น จึงทำให้เกิดปัญหาตามมา ในสถานะที่ต่างกันไป มนุษย์มีความเสี่ยงมาแต่กำเนิดและฝังรากลึกมาตลอดที่ดำรงชีวิต เป็นเหมือนสัญชาตญาณที่ติดตัวมาด้วย ความไม่แน่นอนจะมาเยือนเราโดยที่ไม่สามารถเลี่ยงได้ และด้วยสังคมที่มีความสมบูรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก วัตถุที่มนุษย์ได้สร้างสรรค์เพื่อเติมเต็มชีวิตให้มีความสะดวกสบาย แต่ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นมีสองด้านเสมอ ถ้ามนุษย์นั้นใช้ชีวิตอย่างทุ่มเทลงไปในความสมบูรณ์นั้นมากเกินไปจนความจำเป็น วัตถุที่เป็นตัวเติมเต็มชีวิตให้สมบูรณ์นั้นจะกลับกลายเป็นภัยในรูปแบบต่าง ๆ ได้เสมอ

ในด้านของเทคโนโลยีที่เข้ามาอำนวยความสะดวกให้เรา นั้นมักมีภัยในรูปแบบต่าง ๆ ตามมา โดยที่มนุษย์มักยอมรับความเสี่ยงจากภัยเพื่อเพิ่มเติมเติมให้ชีวิตสมบูรณ์ขึ้น โดยที่เทคโนโลยีอำนวยความสะดวกที่สามารถเห็นได้ชัดว่าสามารถเพิ่มความเสี่ยงและเพิ่มความสะดวกให้กับมนุษย์เราอย่างมากคือด้านคมนาคม ที่คนเราสามารถเห็นถึงภัยเสี่ยงตามรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะอุบัติเหตุทางถนน ทางอากาศ และทางน้ำโดยความเสี่ยงนั้นได้เพิ่มมากขึ้นจากการกระทำต่าง ๆ ของเรา อย่างเช่น ความประมาท เมาแล้วขับ ความรู้เท่าไม่ถึงการ โดยผลจากภัยนั้นถูกสื่อออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ทางหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และสื่อในรูปแบบต่าง ๆ แต่เมื่อคนเรานั้นเห็นภัยจากเทคโนโลยีจนเป็นปรกติชินตาทำให้มนุษย์นั้นหลงในความสะดวกสบายจากวัตถุที่คนเรานั้นคิดว่าจะมาเติมเต็มชีวิตให้มีความสมบูรณ์ขึ้นจนลืมนึกถึงภัยที่สามารถเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อจากวัตถุที่เพิ่มทั้งความสะดวกสบายรวมทั้งเพิ่มความเปราะบางให้กับมนุษย์มากขึ้นไป โดยที่มนุษย์เรานั้นไม่ได้คำนึงถึงผลที่ตามมาทั้งกับสังคมเทคโนโลยีที่สมบูรณ์นี้

โดยรูปแบบสำคัญของศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ของข้าพเจ้า คือ “การแตกสลาย” ของ “ความสมบูรณ์” โดยที่ข้าพเจ้าได้เห็นการแตกสลายของวัตถุต่าง ๆ เช่น แก้ว ขวดบรรจุภัณฑ์ต่าง ๆ ที่เป็นขวดแก้วของเครื่องดื่มมีนเมา และวัตถุต่าง ๆ ที่เปราะบาง แล้วเกิดความสนใจ ในการที่วัตถุนั้นเกิดการพังทลาย แต่กลับให้ความสวยงามในเวลาเดียวกันซึ่งข้าพเจ้าเปรียบกับมนุษย์ที่แสนจะบอบบางแตกสลายได้ตลอดเวลา ส่วนความสมบูรณ์นั้นข้าพเจ้าได้หยิบยกรูปแบบงานศิลปะที่เรียกได้สมบูรณ์ที่สุดมาเป็นตัวพูดถึงความสมบูรณ์ของสังคม

ภาพประกอบที่มีอิทธิพลจากภาพถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าได้นำวัตถุที่เปราะบางเหล่านั้นมารวมเข้ากับรูปแบบงานเขียนของยุค Classic ในเรื่องของโครงสร้าง บรรยากาศของสี เทคนิควิธีการ ความกลมกลืน ความเหมือนจริง การลดทอนและการใช้แสงเงา ซึ่งเป็นรูปแบบที่เรียกว่าความงามที่สมบูรณ์ที่สุด ในเรื่องของน้ำหนัก รูปแบบ และคุณค่า ข้าพเจ้าได้นำมาเป็นรูปแบบและวิธีการในการถ่ายทอด ซึ่งเป็นรูปแบบบังคับของการวาดของสีในสมัยนั้น และเพื่อแสดงถึงความเปราะบาง ซึ่งรูปแบบนั้นทำให้การแตกสลายเด่นชัดและจากการศึกษาผลงานหุ่นนิ่งของจิตรกรรมยุคทองของเนเธอร์แลนด์ ที่มีการเขียนภาพอาหารเช้า แต่ภาพเขียนทุกภาพนั้นก็มิใช่เป็นแต่เพียงภาพสิ่งของแต่ยังแฝงความหมายทางจริยธรรมที่มักจะเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของชีวิตหรือชีวิตอันสั้น ที่สื่อโดยการใช้สัญลักษณ์ที่เด่นชัดเช่นหัวกระโหลก หรือสัญลักษณ์ที่ซ่อนเงื่อนเช่นมะนาวที่ปอกไว้ครึ่งลูกที่เปรียบเหมือนชีวิตที่ดูภายนอกก็หวานแต่ถึงกลไปก็เต็มไปด้วยความขมขื่น เป็นต้น ซึ่งได้ใช้วัตถุในการแฝงความหมายเป็นหลักและเป็นจุดเด่น ในบรรดาภาพเขียนเหล่านี้ที่ใ้ใช้มักจะเป็นสิ่งที่ทีม โดยมีสีน้ำตาลเป็นสีหลัก ข้าพเจ้าจึงได้นำรูปแบบของงานศิลปะยุคทองของเนเธอร์แลนด์มาเป็นแรงบันดาลใจในผลงานของข้าพเจ้า ผลงานของข้าพเจ้าจึงมีรูปแบบคล้ายคลึงกับผลงานในยุค classic ซึ่งข้าพเจ้าได้นำรูปแบบและมุมมองนั้นมาผสมผสานกับวัตถุในปัจจุบันซึ่งได้แฝงและแทนค่าถึงความเปราะบางของมนุษย์ ลงในตัววัตถุในผลงานของข้าพเจ้า

ส่วนในเรื่องของรูปแบบวิธีการ ข้าพเจ้าได้ศึกษาผลงานจิตรกรรมและศิลปินในยุค Classic ในเรื่องของ โครงสร้างบรรยากาศของสี เทคนิควิธีการ ความกลมกลืน ความเหมือนจริง การลดทอน ระยะเวลา โกลี โกลี มิติ การใช้แสงเงา ความสมบูรณ์ขององค์ประกอบของภาพ ข้าพเจ้าจึงได้หยิบยก รูปแบบเหล่านี้ที่เรียกว่าเป็นรูปแบบที่มีความสมบูรณ์ที่สุดมาเป็นส่วนหนึ่งของแนวความคิดและวิธีการ

อิทธิพลที่ได้รับ

ในงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ อิทธิพลทางศิลปะที่ข้าพเจ้าได้รับและนำมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานชุด “ความเปราะบางของมนุษย์” มาจากยุคศิลปะดังนี้

จิตรกรรมยุคทองของเนเธอร์แลนด์

จิตรกรรมยุคทองของเนเธอร์แลนด์ (อังกฤษ: Dutch Golden Age painting) คือช่วงระยะเวลาหนึ่งของประวัติศาสตร์จิตรกรรมของเนเธอร์แลนด์ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ราว ค.ศ. 1584 มาจนถึง ค.ศ. 1702 เมื่อการค้าขาย, วิทยาศาสตร์ และศิลปะของเนเธอร์แลนด์เป็นที่เจริญถึงจุดสูงสุดและเลื่องลือไปทั่วโลก จิตรกรของสมัยนี้สร้างแบบฉบับการเขียนงานจิตรกรรม และทั้งอิทธิพลงานที่เป็นอนุสรณ์ต่อนักเขียนภาพรุ่นต่อมาเป็นอันมาก

การเขียนภาพนิ่งเป็นโอกาสที่จิตรกรสามารถแสดงความสามารถในการเขียนพื้นผิว (textures and surface) อย่างละเอียดด้วยเอฟเฟ็คของแสงที่เป็นจริง ภาพนิ่งที่เป็นภาพอาหารก็มักจะมีการตั้งอาหารต่างชนิดเต็มเพียบบน โต๊ะ พร้อมด้วยเครื่องเงินที่ใช้ในการกิน ผ้าปูโต๊ะที่มีรอยพับอันจงใจ และดอกไม้ตกแต่ง ซึ่งเป็นการท้าทายจิตรกรในการเขียนรายละเอียดต่าง ๆ ที่ปรากฏ

การเขียนภาพนิ่งก็แบ่งออกเป็นหลายลักษณะที่รวมทั้ง การเขียนภาพดอกไม้ (banketje) การเขียนภาพอาหารเข้าแต่ภาพเขียนทุกภาพก็มีใช้เป็นแต่เพียงภาพสิ่งของแต่ยังแฝงความหมายทางจริยธรรมที่มักจะเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของชีวิตหรือชีวิตอันสั้น ที่เรียกว่า “vanitas theme” ที่สื่อโดยการใช้อยู่สิ่งของที่เด่นชัด เช่น หัวกระดูก โลก หรือสัญลักษณ์ที่ซ่อนเงื่อน เช่น มะนาวที่ปอกไว้ครึ่งลูกที่เปรียบเหมือนชีวิตที่ดูภายนอกก็หวานแต่กลืนลงไปก็เต็มไปด้วยความขมขื่น หรือดอกไม้ที่เหี่ยวเฉา หรืออาหารที่เริ่มเน่าเสีย และเครื่องเงินที่ไม่มีประโยชน์ แต่จะอย่างไรก็ตามความหมายที่สื่อก็ยังค้ำค้ำกว่าภาพที่เขียนอย่างหรูหราในครั้งหลังของคริสต์ศตวรรษ

ในช่วงแรกสิ่งของที่วาดก็มักจะเป็นสิ่งของที่เป็นธรรมดา แต่เมื่อมาถึงกลางคริสต์ศตวรรษก็เริ่มมีการใช้สิ่งทีหรูหราขึ้นที่เรียกว่า “ภาพนิ่งวิจิตร” (pronkstilleven) แสดงรสนิยมของสิ่งแปลกใหม่และราคาสูงที่เป็นที่นิยมกันมากขึ้น ลักษณะการเขียนแบบสัจนิยม การใช้โทนสี และการวาดแบบคลาสสิกของจิตรกรรมภูมิทัศน์ก็มาสะท้อนให้เห็นในการเขียนภาพนิ่ง วิลเลียม เคลสซุนเฮดา (ค.ศ. 1595–ราว 1680) และ วิลเลียม คาล์ฟ (Willem Kalf, ค.ศ. 1619–1693) เป็นจิตรกรผู้นำในขบวนการเขียน “ภาพนิ่งวิจิตร” ขณะที่ เป็ยเตอร์ เคลสซซ์ (Pieter Claesz) (เสียชีวิต ค.ศ. 1660) นิยมที่จะเขียน “ontbijt” (ภาพนิ่งของอาหารเช้า) หรืองานที่เกี่ยวกับความไม่เที่ยงของชีวิตหรือ “vanitas” ในบรรดาภาพเขียนเหล่านี้สีที่ใช้มักจะเป็นสีที่ทึม (muted) โดยมีสีน้ำตาลเป็นสีหลักโดยเฉพาะในช่วงกลางของคริสต์ศตวรรษ นอกจากนี้ในงานเขียนของ ยาน เดวิดส์ซุน เดอ ฮีม (Jan Davidszoon de Heem, ค.ศ. 1606-1684) ผู้เป็นจิตรกรคนสำคัญผู้ทำงานส่วนใหญ่อยู่ที่พรอมแดนในอันท์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เวิร์ท งานเขียนของเคอ สิมเริ่มขยายไปตามแนวนอน ที่ทำให้เป็นรูปยาวซึ่งเป็นลักษณะการเขียนที่แปลกสำหรับทางตอนเหนือ แต่เฮดาก็จะเขียนงานเขียนตามแนวตั้งหลายภาพ งานเขียนภาพนี้ดูเหมือนว่าจะนิยมกันในจิตรกรที่เป็นตระกูล เช่นในงานเขียนของเคอ สิม และ อัม โบรเซียส บอสส์เชิร์ต (Ambrosius Bosschaert, ค.ศ. 1573-1621), บุตรของเฮดาก็เขียนลักษณะเดียวกับพ่อ และเคลสซ์ผู้เป็นพ่อของนิ โคลัส แบร์เซ็ม (Nicholaes Berchem)

การเขียนภาพดอกไม้ก็เป็นกลุ่มย่อยของการเขียนภาพนิ่งที่มีเอกลักษณ์และลักษณะวิธีการเขียนที่แตกต่างจากลักษณะอื่น และบางครั้งก็จะเป็นลักษณะที่นิยมกันในหมู่จิตรกรสตรี เช่น มาเรีย ฟาน อุตเตอร์วีก และ ราเชล รุยซ์; นอกจากนั้นจิตรกรคัตซ์ก็ยังเป็นผู้นำในการเขียนภาพชีววิทยาและภาพเขียนทางวิทยาศาสตร์, การพิมพ์ และการเขียนภาพประกอบ แต่แม้ว่าดอกไม้แต่ละดอกในภาพจะมีลักษณะที่เหมือนจริงอย่างเด่นชัด แต่การเขียนก็เป็นการศึกษาองค์ประกอบชิ้นต่าง ๆ ในภาพแยกจากกัน ซึ่งจะเห็นได้จากการเขียนภาพแจกันหรือช่อดอกไม้หลายชนิดที่บานต่างฤดูในภาพเดียวกัน หรือดอกไม้ดอกเดียวกันอาจจะปรากฏในภาพหลายภาพก็ได้ สิ่งที่ต่างจากความเป็นจริงอีกอย่างหนึ่ง คือช่อดอกไม้ในแจกันจะไม่ใช่ดอกไม้ที่พบโดยทั่วไปในเนเธอร์แลนด์ในยุคนั้น แม้แต่การแสดงดอกไม้แต่ละดอกในแจกันที่วิไลของเคลฟ์

การเขียนแบบคัตซ์เริ่มขึ้นโดยอัม โบรเซียส บอสส์เชิร์ตจิตรกรภาพดอกไม้ที่เกิดในเฟล็มมิช แต่ย้ายมาตั้งถิ่นฐานอยู่ทางเหนือ และมาก่อตั้งตระกูลเขียนภาพจีน พี่เขย บาลทาซาร์ ฟาน เดอร์ อัสท์ (Balthasar van der Ast, เสียชีวิต ค.ศ. 1657) เป็นผู้เริ่มเขียนภาพนิ่งของหอย และเขียนดอกไม้ด้วย ภาพเขียนในช่วงแรกนี้ใช้แสงที่ส่องสว่าง โดยการจัดดอกไม้ให้ง่าย ๆ ตั้งแต่กลางคริสต์ศตวรรษการจัดดอกไม้ก็มาจัดแบบที่เรียกว่าบาโรก ที่มักจะใช้ฉากหลังเป็นสีมืดก็เป็นที่ยอมรับมากขึ้น ที่จะเห็นได้จากงานชิ้นเด่น ๆ ของ วิลเลียม ฟาน เฮลสท์ (Willem van Aelst, ค.ศ. 1627-1683) บริเวณที่มีชื่อเสียงในงานจิตรกรรมประเภทนี้ก็ได้แก่งานของจิตรกรจาก ไลเคน, เฮก และ อัมสเตอร์ดัม

การเขียนภาพสัตว์ที่ใช้กินเนื้อ (game) ที่ตายไปแล้ว และนกเป็นการเขียนจากการศึกษาสัตว์ที่มีขี้นิวอยู่ หรือการเขียนภาพปลาก็เป็นภาพนิ่งกลุ่มย่อยอีกกลุ่มหนึ่งที่เป็นเอกลักษณ์ เช่นในงานเขียนหลายชิ้นของ อับราฮัม ฟาน เบเยเรน (Abraham van Beyeren, ค.ศ. 1667) แต่งานเขียนของจิตรกรคัตซ์จะไม่นิยมการรวมภาพหนึ่งขนาดใหญ่มากกับภาพเขียนประเภทอื่น เช่นที่ทำกันโดยจิตรกรเฟล็มมิช การเขียนภาพของจิตรกรเฟล็มมิชมักจะเป็นร่วมมือกันระหว่างจิตรกรผู้มีความชำนาญเฉพาะทางหลายคน ในการร่วมกันสร้างภาพเขียนขนาดใหญ่ที่ผสานองค์ประกอบจากจิตรกรเหล่านั้นในงานชิ้นเดียวกัน แต่ก็มีบ้างที่จิตรกรคัตซ์ทำเช่นงานเขียนของฟิลิปส์ วูเวอร์มัน ที่มักจะเพิ่มคนและม้าเข้าไปในภาพภูมิทัศน์ทำให้เป็นภาพการล่าสัตว์ หรือการปะทะกันเป็นต้น หรือ แบร์เซ็ม และ อาเดรียน ฟาน เคอ เวลเคอ ที่เพิ่มคน หรือสัตว์เลี้ยง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“Vanitas” (ความไม่เที่ยง, ค.ศ. 1630) โดย เปียเตอร์ เคลสซ์

“ปลาน้ำจืด” โดย ยาคอป กิลลิก (Jacob Gillig) (ค.ศ. 1684)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิลเลียม เคลตซุน เฮดา (อังกฤษ:) (14 ธันวาคม ค.ศ. 1594 - ราว ค.ศ. 1680) เป็นจิตรกรคนแรก ๆ ของยุคทองของเนเธอร์แลนด์ของคริสต์ศตวรรษที่ 17 ชาวดัตช์ เฮดา มีความเชี่ยวชาญทางการเขียนภาพนิ่งโดยเฉพาะ

วิลเลียม เคลตซุน เฮดา เป็นเพื่อนและจิตรกรร่วมรุ่นกับ เดิร์ค ฮาลส์ ที่มีลักษณะการเขียนและการใช้เทคนิคที่คล้ายคลึงกัน แต่เฮดาเขียนงานอย่างบรรจงมากกว่าฮาลส์ ที่แสดงให้เห็นถึงความชำนาญและรสนิยมในการจัดและการใช้สีของวัตถุต่าง ๆ ที่ปรากฏในภาพ ลักษณะการเขียนเป็นที่ชวนเชิญผู้ชมภาพแม้ว่าจะเป็นการอาหารธรรมดาก็ตาม

Willem Claesz. Heda 1594-1680/2 **Breakfast with a Crab**

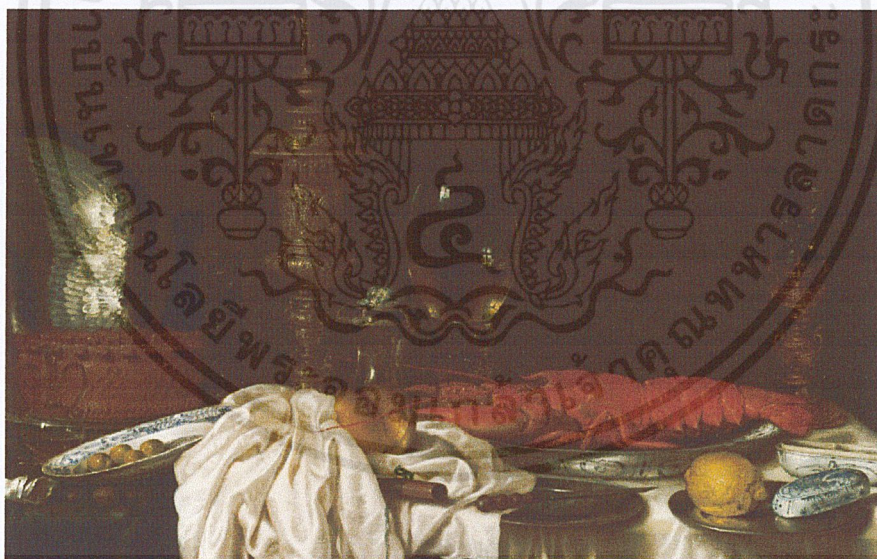
Oil on canvas; 118 x 118 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Willem Claesz. Heda **Still Life with Oysters, a Silver Tazza and Glassware**

1635. [Online]. Available : http://www.artnet.com/magazineus/features/jeromack/jeromack1-4-08_detail.asp?picnum=21 Metropolitan Museum of Art

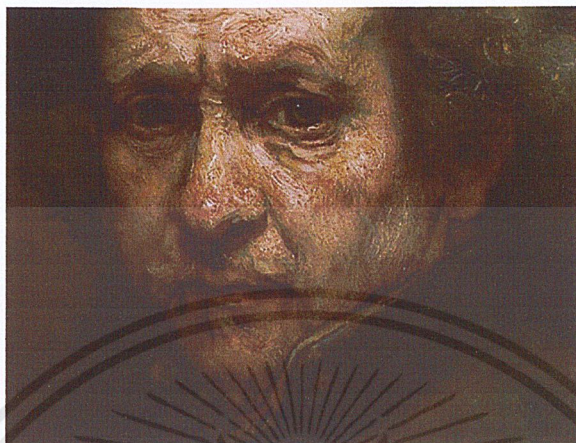
Willem Claesz. Heda **Still Life with a Lobster** **Date made:**

1650-9. [Online]. Available :

<http://my.opera.com/Milano1/albums/showpic.dml?album=4377902&picture=65742962>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรมบรันด์ ฮาร์เมนซุน ฟาน แรย์น (ดัตช์: Rembrandt Harmenszoon van Rijn) (15 กรกฎาคม พ.ศ. 2149-4 ตุลาคม พ.ศ. 2212) เป็นจิตรกรและช่างพิมพ์ไปประวัติศาสตร์ศิลปะยุโรป และเป็นจิตรกรที่มีชื่อเสียงโด่งดังมากที่สุดรายหนึ่งของโลก

ผลงานของแรมบรันด์ทำให้เนเธอร์แลนด์รุ่งเรืองที่สุดขีดหรือที่เรียกว่ายุคทอง (Dutch golden age) ในช่วงศตวรรษที่ 17 และเป็นผู้มีอำนาจทั้งด้าน 1.อิทธิพลการเมือง 2.วิทยาศาสตร์ 3.พาณิชย์ และ 4.วัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องจิตรกรรม

เขาเป็นบุตรคนที่ 9 ของครอบครัวเจ้าของโรงงานและหุ้นส่วนโรงสีลมในเมืองไลเดน (Leiden) เนเธอร์แลนด์ พี่น้องของแรมบรันด์ถูกฝึกหัดเป็นเจ้าของโรงงาน, คนทำขนมปังหรือช่างทำรองเท้า แต่พ่อแม่ส่งลูกคนเล็กสุดของพวกเขาตอนอายุเจ็ดขวบไปที่โรงเรียนประถมมัธยมศึกษาโปรเตสแตนต์ ที่ซึ่งเขาเรียนภาษาละติน เมื่อเขาอายุ 14 ปี แรมบรันด์ลงทะเบียนที่มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงของไลเดน แต่เขาแทบจะไม่เรียนมากเพราะว่าในขณะเดียวกันเขาขอให้พ่อแม่ของเขาฝึกหัดเขาให้เป็นจิตรกร ความหวังของเขาถูกเติมเต็ม และเขาก็กลายเป็นลูกศิษย์ของศิลปินท้องถิ่นจาค็อบ ฟาน สวานเนเบิร์ก (Jacob van Swanenburgh) ซึ่งเพิ่งกลับมาหลังจากการอยู่อาศัยที่ยาวนานในอิตาลี ระหว่างช่วงนี้เขาได้วาดฉากมากมายของแม่และนรก เขาสอนแรมบรันด์ว่าถ่ายทอดความรู้สึกของมนุษย์ลงในภาพอย่างไร ใช้แสงและความมืดเพื่อแบ่งแยกองค์ประกอบสำคัญจากสิ่งเล็กน้อยอย่างไร หลังจากเสร็จการฝึกหัดของเขา แรมบรันด์ในวัยเยาว์ไปอัมสเตอร์ดัมเป็นครั้งแรกรับการสอนจากปีเอเตอร์ ลาสท์แมน (Pieter Lastman) เป็นไปได้ว่าแรมบรันด์ใช้เวลาไม่เกินหกเดือนกับลาสท์แมนก่อนกลับไปบ้านเดิมของเขาที่ไลเดน

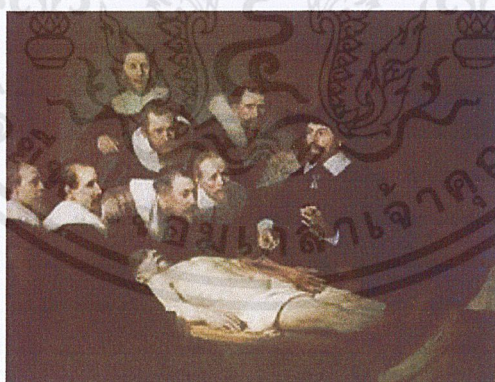
แรมบรันด์ฝึกงานครั้งแรกของเขา เขาใช้จ่ายร้อยกิลเดอร์ต่อปี ไม่รวมอาหารและที่พัก ต่อมาเขาควบคุมสตูดิโอขนาดใหญ่กับผู้ช่วยและเด็กฝึกงานประมาณ 50 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ่อของแรมบรันด์เสียชีวิตในเดือนเมษายน พ.ศ. 2173 ตอนนี้อยู่เสียงของแรมบรันด์แผ่ไปไกลเกินไกลเดน ขณะเดียวกันการเชื่อมต่อของเขากับอัมสเตอร์ดัมลึกขึ้น เขาไปที่นั่นอีกครั้งเพื่อพบผู้จำหน่ายงานศิลปะ เฮนดริก ฟาน อูยเลนเบิร์ก (Hendrik van Uylenburgh) เพื่อดำเนินการในงานต่าง ๆ ที่ฝ่ายหลังได้จัดให้สำหรับเขา จนกระทั่งปี 1632 ในที่สุดแรมบรันด์ก็จากบ้านเดิมของเขาไปอัมสเตอร์ดัม

อัมสเตอร์ดัมเป็นท่าเรือใหญ่และศูนย์กลางทางการค้าของฮอลแลนด์ เขาสามารถคาดหวังงานที่นั่นมากกว่าในไกลเดน ขณะที่อยู่ในไกลเดน แรมบรันด์ครอบครองหุ้นธุรกิจศิลปะของเฮนดริก ฟาน อูยเลนเบิร์ก ในอัมสเตอร์ดัม ตอนนี้อยู่ย้ายไปอยู่ในบ้านของผู้จำหน่าย อูยเลนเบิร์กจัดงานภาพวาดต่าง ๆ ของพลเมืองอัมสเตอร์ดัม ขณะที่แรมบรันด์สอนที่โรงเรียนศิลปะของอูยเลนเบิร์ก เขามีส่วนในกำไรของธุรกิจนี้เช่นกัน

เขากลายเป็นพลเมืองของอัมสเตอร์ดัมและเข้าร่วมเป็นสมาชิกสมาคมเซนต์ลูค (สมาคมของจิตรกร) เขาสามารถตั้งสตูดิโอของเขา ในปี 1633 แรมบรันด์รู้จักหลานสาวของผู้จำหน่ายเขา แซสเกีย อูยเลนเบิร์ก (Saskia Uylenburgh) ลูกสาวของครอบครัวมั่งคั่งจากจังหวัดฟรีเซีย แรมบรันด์และแซสเกียสมรสในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2177 ตอนแรกคู่บ่าวสาวอายุน้อยอยู่กับเฮนดริก อูยเลนเบิร์ก แล้วเช่าบ้านที่แรมบรันด์สามารถตั้งสตูดิโอของเขา ต่อมาเขาซื้อบ้านด้วยเงิน 13,000 กิลเดอร์

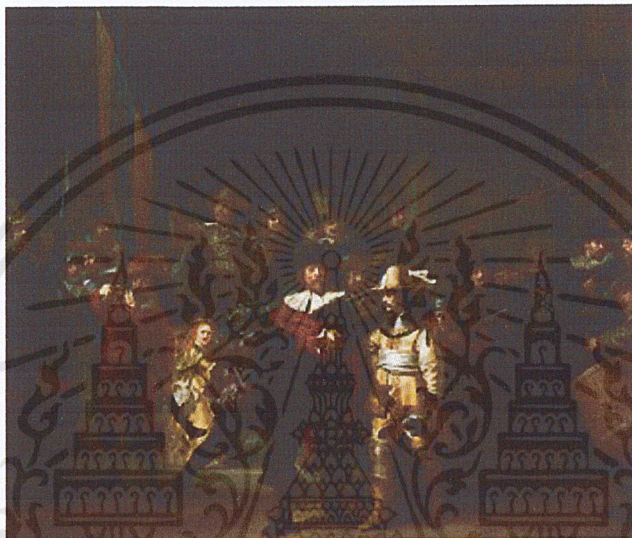

ภาพ “บทเรียนกายวิภาคของนายแพทย์ทูลพ์” โดย แรมบรันด์ แสดงภาพของการสาธิตการชำแหละศพ ในสมัยศตวรรษที่ 17

ใน พ.ศ. 2175 แรมบรันด์ ได้รับหน้าที่ให้วาดภาพ “บทเรียนกายวิภาคของนายแพทย์ทูลพ์” (Anatomy Lesson of Dr. Nicolaes Tulp) เขาเห็นงานนี้เป็นความท้าทาย เขาทิ้งศพที่ถูกวางในแนวทแยงอย่างแทบจะไม่เสียหาย จัดกลุ่มสมาชิกของสมาคมในครึ่งวงกลมรอบร่าง คนหนึ่งกำลังดูที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอ็นของมืออย่างตั้งใจมาก พวกเขาทั้งหมดถูกแต่งตัวในเสื้อคลุมสีน้ำตาลกับปกเสื้อขนาดใหญ่ ไม่สวมหมวกและจ้องด้วยความสนใจที่ศพรหรือผู้บรรยาย คนหนึ่งถือแผ่นกระดาษ ตัวนายแพทย์ทุลพีเองแต่งชุดสีดำ ปกเสื้อเชิ้ตของเขาเล็กกว่าคนอื่นๆ มาก แรมบริงค์ใช้เสื้อผ้าและหมวกของเขาเพื่อแยกเขาเป็นตัวแสดงหลัก เป็นครั้งแรกที่แรมบริงค์เชื่อมประเภทภาพกลุ่มกับการพรรณนาเหตุการณ์ฉากจริง ๆ ไม่ได้ดูเหมือนแบบนี้ แต่สะท้อนกฎขององค์ประกอบทางศิลปะ

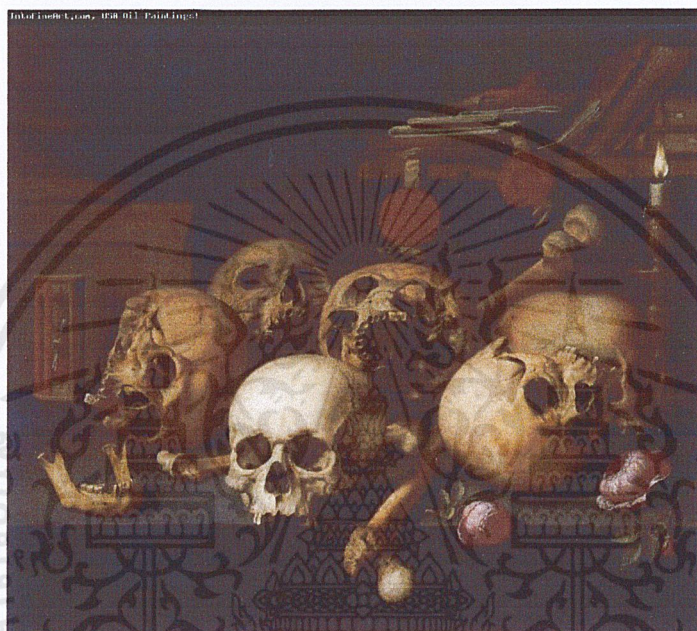
The Night Watch หรือ *The Militia Company of Captain Frans Banning Cocq* พ.ศ. 2185

สีน้ำมันบนผ้าใบ แสดงที่ Rijksmuseum อัมสเตอร์ดัม

ภาพวาดกลุ่มทหารกองหนุนของฟรานส์ แบนนิง ค็อคค์ (The Militia Company of Captain Frans Banning Cocq) หรือ “การเฝ้ายามกลางคืน” (The Night Watch) นี้ไม่เป็นภาพมีชื่อเสียงที่สุดของแรมบริงค์เท่านั้น แต่เป็นหนึ่งในภาพวาดมีชื่อเสียงที่สุดในประวัติศาสตร์ของศิลปะยุโรป แต่งตัวในสีของอัมสเตอร์ดัม (แดงและดำ) ฟรานส์ แบนนิง ค็อคค์ ร้อยเอกและหัวหน้าลูกค้า กำลังออกคำสั่งต่อร้อยโทของเขาให้นำเหล่าทหารเสื้อมาอยู่ในความสนใจ แต่ทุกคนต้องจ่ายแรมบริงค์ 100 กิลเดอร์สำหรับภาพนี้ ซึ่งตั้งใจไว้สำหรับบ้านทหารกองหนุนที่สร้างขึ้นใหม่ด้วยกันกับภาพของกลุ่มอื่น ๆ แต่ข้าง ๆ ลูกค้าทหารกองหนุน 16 นาย แรมบริงค์รวมรูปอื่น ๆ ที่สำคัญอย่างยิ่ง คือเด็กผู้หญิงสว่างอย่างเจิดจ้าในตำแหน่งที่โดดเด่น เธอกำลังถือกรงเล็บไก่ตัวผู้บนเข็มขัดของเธอ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพวกเขา แซสเกียเจ็บป่วยบอຍตั้งแต่การเกิดของไททัส วันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2185 เธอทำพิธีกรรม ไททัสถูกระบุเชื่อว่าเป็นผู้รับมรดกคนเดียว แรมบริงค์แต่งตั้งผู้จัดการมรดกของเธอจนกระทั่งการตายของเขาหรือแต่งงานใหม่ หนึ่งสัปดาห์หลังจากเธอทำพิธีกรรม เธอเสียชีวิต แรมบริงค์ไม่เคยถูกรบกวนให้ย้ายหน้าที่บ้านของเขา แต่เจ้าหน้าที่ของเขาค่อย ๆ เพิ่มความเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องการขึ้นและอดทนน้อยลง แรมบรันด์พยายามอย่างสุดญเปล่าที่จะ โอนความเป็นเจ้าของไปให้ไทท์สลูกชายของเขา และเขาถูกชู้ด้วยคูกของลูกหนี เขาไปสู่การล้มละลายโดยสมัครใจ ในพ.ศ. 2201 บ้านของเขาถูกประมูลเพื่อย้ายหนีของเขา

แรมบรันด์ถูกฝังที่เวสต์เตอร์เคิร์ค (Westerkerk) ในอัมสเตอร์ดัมเมื่อวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2212

REMBRANDT Harmenszoon van Rijn

Vanitas Still Life[Online]. Available : <http://www.intofineart.com/htmlimg/image-50234.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แหล่งข้อมูลทางสังคม

จากสถิติอุบัติเหตุทางถนน พบว่า ส่วนใหญ่เกิดจากพฤติกรรมของผู้ขับขี่ ทั้งการเมาแล้วขับ การขับรดด้วยความเร็วสูง การง่วงแล้วขับ การใช้โทรศัพท์ในขณะที่ขับขี่ รวมทั้งการไม่ใช้อุปกรณ์นิรภัยในการขับขี่และโดยสารยานพาหนะ เพื่อลดความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนน กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย ขอแนะนำให้ผู้ขับขี่เลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุทางถนน ดังนี้

การขับรดเร็วเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด ถือเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุทางถนนสูงสุด เนื่องจากความเร็วที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลกระทบต่อระยะทางในการหยุดรถ เช่น ความเร็ว 80 กม./ชม. ต้องใช้ระยะทางในการหยุดรถ 76 เมตร และหากประสมอุบัติเหตุจะทำให้แรงปะทะ ณ จุดเกิดเหตุเพิ่มสูงขึ้น เช่น การขับขี่ด้วยความเร็ว 60 กม./ชม. มีโอกาสเสียชีวิตถึงร้อยละ 90 นั่นคือ ยิ่งขับรดเร็ว ก็จะมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุทางถนนมากขึ้น

เพื่อความปลอดภัย ผู้ขับขี่ควรขับรดในอัตราความเร็วตามที่กฎหมายกำหนด คือ ไม่เกิน 90 กม./ชม. นอกจากนี้จะช่วยประหยัดพลังงานแล้ว หากเกิดเหตุฉุกเฉิน ผู้ขับขี่จะ ได้มีเวลาเพียงพอในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างทันท่วงที ซึ่งจะช่วยลดความรุนแรงจากการชนและการเสียชีวิตหรือการบาดเจ็บได้

การเมาแล้วขับ ในแต่ละปีมีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน โดยมีสาเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นจำนวนมาก ซึ่งผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์จะมีอาการเมินมาและลึกลับคอง โดยเฉพาะหากดื่มแล้วขับ จะทำให้ความสามารถในการขับขี่ลดลง การตัดสินใจและการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินจะช้าลงกว่าปกติ 8 เท่า สายตาพร่ามัว ทักษะนิสัยในการมองเห็น โดยเฉพาะในช่วงกลางคืนลดลง จึงเพิ่มความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุทางถนน ดังนั้น หากดื่มจนมีอาการเมา ห้ามขับรดเองอย่างเด็ดขาด ควรจอดพักในบริเวณที่ปลอดภัยจนกว่าจะหายเมาแล้วค่อยขับรดหรือใช้บริการรถรับจ้างสาธารณะหรือรถแท็กซี่ที่ปลอดภัยกว่า หากไปด้วยกันหลายคน ควรให้ผู้ที่ไม่ดื่มขับรดแทน

สร.เผย ผลการเฝ้าระวังการเสียชีวิตด้วยโรคไทยอายุต่ำกว่า 15 ปี ที่เข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาลใหญ่ 29 แห่งทั่วไทย ปี 2549 พบสาเหตุจากอุบัติเหตุการชนส่งสูงอันดับ 1 บาดเจ็บรุนแรงรวมเกือบ 1 หมื่นราย เสียชีวิต 334 ราย ส่วนใหญ่เมาแล้วขับเกือบ 100 เปอร์เซ็นต์ (25กพ.) นายแพทย์ปราชญ์ บุญยวงศ์วิโรจน์ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเปิดเผยว่า ในขณะนี้ปัญหาจากอุบัติเหตุการชนส่งนับวันจะยิ่งรุนแรงมากขึ้น ส่วนใหญ่เป็นรถจักรยานยนต์ ที่เกิดมาจากความลึกลับคองในการขับขี่ ความประมาทไม่สวมหมวกนิรภัย โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น เป็นกลุ่มที่น่าห่วงที่สุด นายแพทย์ปราชญ์ กล่าวต่อว่า ได้รับรายงานการบาดเจ็บและเสียชีวิตของวัยรุ่น อายุต่ำกว่า 15 ปี ที่เสียชีวิตก่อนถึงโรงพยาบาลและเข้ารับการรักษาทั่วประเทศซึ่งสำนักกระบาดวิทยาได้ทำการเฝ้าระวังในโรงพยาบาลประจำจังหวัดขนาดใหญ่ 29 แห่ง กระจายทั่วภูมิภาคของประเทศ ในปี 2549 พบวัยรุ่นบาดเจ็บเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รุนแรงจากทุกสาเหตุ เช่นอุบัติเหตุการขนส่ง การพลัดตกหกล้ม จมน้ำ ถูกพิษจากสัตว์หรือพืช รวมทั้งหมด 26,448 ราย เสียชีวิต 575 ราย

เมื่อแยกตามสาเหตุพบว่า เกิดจากอุบัติเหตุการขนส่งสูงอันดับ 1 ประมาณ 1 ใน 3 ของผู้บาดเจ็บ และเป็นเหตุให้เสียชีวิตเกือบร้อยละ 60 มีรายงานบาดเจ็บทั้งหมด 9,840 ราย เสียชีวิต 334 ราย รองลงมาคือ อุบัติเหตุจากการพลัดตก หกล้ม เจ็บทั้งหมด 7,297 ราย เสียชีวิต 20 ราย และถูกสิ่งของหล่นทับ บาดเจ็บ 4,775 ราย เสียชีวิต 24 รายวัยรุ่นที่บาดเจ็บและเสียชีวิตดังกล่าว กำลังเรียนในสถาบันศึกษาร้อยละ 77 พาหนะที่เป็นต้นเหตุอันดับ 1 ได้แก่ รถจักรยานยนต์ พบร้อยละ 70 รองลงมาคือรถจักรยานและสามล้อ ร้อยละ 19 รถกระบะหรือรถตู้ ร้อยละ 6 รถอีแต๋น ร้อยละ 1 อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมักเกิดในวันเสาร์-อาทิตย์ ช่วงเวลา 16.00-23.59 น. โดยเกิดในวันเสาร์-อาทิตย์ ร้อยละ 30 ลักษณะการเกิดอุบัติเหตุ เกิดจากการชนกันและจับล้มหรือคว่ำเอง ในสัดส่วนครึ่งต่อครึ่งใกล้เคียงกัน ทั้งนี้สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุในกลุ่มวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 15 ปี ก็คือการดื่มแล้วขับ โดยผู้บาดเจ็บร้อยละ 97 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนขับและไม่สวมหมวกนิรภัยมากถึงร้อยละ 95 เมื่อเกิดอุบัติเหตุจึงทำให้บาดเจ็บรุนแรง ทางด้านนายแพทย์รัช สุนทรอาจารย์ อธิปไตยกรมควบคุมโรค กล่าวว่า ประเด็นที่น่าสนใจที่จะต้องอาศัยความร่วมมือแก้ไขมากขึ้นคือการดื่มสุราของวัยรุ่น เนื่องจากสถิติครั้งนี้ระบุชัดเจนว่า สุราเป็นตัวการเกี่ยวข้องกับการบาดเจ็บและเสียชีวิตรวมทั้งมีการควบคุมพฤติกรรมที่ไม่สวมหมวกนิรภัย และควรมีการเผยแพร่ข้อมูลอุบัติเหตุการขนส่งให้ประชาชนทราบตามสถานีตำรวจจะทำให้ประชาชนตระหนักในการขับขี่มากขึ้น ทั้งนี้ จากการเฝ้าระวังการบาดเจ็บรุนแรงในกลุ่มเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีครั้งเดียวกันนี้ ยังพบว่าวัยรุ่นถูกทำร้ายร่างกายจนต้องนอนรักษาในโรงพยาบาลประจำจังหวัดขนาดใหญ่ทั่วประเทศ 29 แห่ง ในปี 2549 จำนวน 549 ราย โดยร้อยละ 75 อายุ 10-14 ปีและเสียชีวิต 14 ราย โดยเหตุเกิดที่บ้านมากที่สุด ร้อยละ 38 รองลงมาคือบนถนน ร้อยละ 20 สถานศึกษาร้อยละ 14 เป็นเพศหญิงมากกว่าชายในอัตรา 4 ต่อ 1 เหตุเกิดในวันอาทิตย์มากที่สุดร้อยละ 18 ลักษณะการทำร้าย มักใช้วัตถุไม่มีคม ร้อยละ 24 รองลงมาคือ ใช้วัตถุมีคม ร้อยละ 20 ทำร้ายโดยใช้กำลังกาย ร้อยละ 20 และใช้อาวุธปืน ร้อยละ 18

การดื่มสุราเป็นเวลานานมีผลทำให้เกิดพิษต่อระบบต่างๆ คืออวัยวะในร่างกายที่สำคัญเช่น พิษต่อสมอง, พิษต่อระบบหัวใจและหลอดเลือด, พิษต่อระบบทางเดินอาหาร, พิษต่อระบบการเผาผลาญและอวัยวะต่างๆ ในร่างกาย, สำหรับหญิง ถ้าดื่มสุรามากโอกาสจะเกิดโรคมะเร็งเต้านม ได้ถึง 3 เท่า ของผู้หญิงที่ไม่ดื่มสุรา เป็นพิษต่อทารกในครรภ์ จะทำให้ทารกในครรภ์ของมารดาที่ดื่มสุราเป็นประจำทารกที่เกิดมาจะเป็นโรคปัญญาอ่อน ศีรษะเล็ก สมองเล็ก เชื่องช้า เกิดความผิดปกติทางจิตใจและพฤติกรรมทำให้มีความจำเสื่อม การทำงานขาด ประสิทธิภาพ แอลกอฮอล์จะไปกดสมองและระบบประสาทส่วนกลางทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ต่อความรู้สึก การรับรู้และการเคลื่อนไหว เป็นผลให้เกิดอุบัติเหตุ ผู้ที่ดื่มสุรามากจะทำให้สมรรถภาพทางเพศลดลง มีพฤติกรรมรุนแรง ขาดการยับยั้งตั้งใจเกิดการทะเลาะวิวาท ก่อคดีอาชญากรรม มีอาการทางจิต จากพิษสุรา เกิดอาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้เผยแพร่และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสาทหลอน เพื่อและสั้น มีพฤติกรรมก้าวร้าว หวาดระแวง ภรรยาจะมีชู้ ทำให้ก้าวร้าว ขวน
 ทะเลาะและหาเรื่องด่าว่าทุกดิกรรยา ทุกคนในครอบครัวจะขาดความรัก ความอบอุ่น และเมื่อผู้คิด
 สุรามีอาการทางจิตถึงขั้นที่ต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจิตเวช ยิ่งทำให้เป็นภาระแก่คนใน
 ครอบครัวยิ่งขึ้น

การเร่งแล้วขับ การขับรถในระยะทางไกลติดต่อกันเป็นเวลานาน จะทำให้ผู้ขับขี่เกิดอาการ
 เมื่อยล้า อ่อนเพลีย และหลับใน เป็นสาเหตุให้เกิดอุบัติเหตุทางถนนได้ หากผู้ขับขี่ง่วงนอนจะมี
 โอกาสหลับใน หรือวูบหลับประมาณ 3 - 5 วินาที ซึ่งจะทำให้รถวิ่งอย่างไร้การควบคุมประมาณ
 100 เมตร จึงเพิ่มความเสี่ยงสูงต่อการเกิดอุบัติเหตุลักษณะประสานงาหรืออุบัติเหตุร้ายแรงอื่นๆ ได้

ดังนั้น ก่อนออกเดินทาง ผู้ขับขี่ควรพักผ่อนให้เพียงพอ ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาที่มี
 ฤทธิ์ต่อประสาท เช่น ยาแก้ปวด แก้อาเจียน หรือน้ำมูก หรือแก้ภูมิแพ้ เพราะจะทำให้เกิดการหลับในได้
 หากเป็นไปได้ ควรมีคนร่วมเดินทางไปด้วยเพื่อช่วยควบคุมไม่ให้ง่วงหรือผลัดกันขับ หากเดินทางคน
 เดียวและมีอาการง่วงนอน ควรแวะจอดพักบริเวณสถานีบริการน้ำมันหรือจุดพักริมทาง แต่หากไม่
 สามารถแวะพักได้ ให้ใช้วิธีจับจุดที่หลังศีรษะ ใต้หมวก หรือใช้ปลายเล็บนิ้วโป้งจิกลงปลายนิ้วก้อย
 ของมือข้างเดียวกัน จะช่วยลดอาการง่วงนอนได้

การใช้โทรศัพท์มือถือขณะขับรถ เพิ่มความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนนมากกว่าการ
 ขับรถในช่วงปกติ 2 - 4 เท่า เนื่องจากในขณะที่ใช้โทรศัพท์ สมาธิของผู้ขับขี่จะอยู่ที่บทสนทนา ทำให้
 เสียสมาธิในการควบคุมรถ หากเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน จะไม่สามารถหยุดรถได้ทัน

แม้ว่าจะใช้อุปกรณ์เสริม เช่น แอนด์ฟรี สมอลทอลล์ในการคุยโทรศัพท์ขณะขับรถ แต่ก็ยังมี
 ความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ เนื่องจากปฏิกิริยาในการตอบสนองช้ากว่าปกติถึง 0.5 วินาที
 รวมทั้งยังส่งผลต่อการจดจำ

รายละเอียดของป้ายจราจรอีกด้วย ดังนั้น หากจำเป็นต้องใช้โทรศัพท์ในขณะที่ขับรถ ควรนำ
 รถเข้าจอดข้างทางแล้วค่อยใช้โทรศัพท์จะปลอดภัยกว่า

การไม่สวมหมวกนิรภัย ถือเป็นสาเหตุหลักในการเสียชีวิตของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ ดังนั้น
 ผู้ขับขี่และผู้ซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ควรสวมหมวกนิรภัยทุกครั้ง เพื่อลดอาการบาดเจ็บทางสมอง
 หากเกิดอุบัติเหตุขึ้น โดยเลือกหมวกนิรภัยที่มีมาตรฐานอุตสาหกรรม (มอก.) กำกับไว้ และชนิดเต็ม
 ศีรษะจะปลอดภัยมากกว่าแบบอื่นๆ และหากมีเด็กเดินทางไปด้วย ควรให้เด็กสวมหมวกนิรภัย
 สำหรับเด็กด้วย

การไม่คาดเข็มขัดนิรภัย เข็มขัดนิรภัยถือเป็นอุปกรณ์เสริมที่ช่วยเพิ่มความปลอดภัยให้แก่
 ผู้ใช้รถใช้ถนนได้ หากเกิดอุบัติเหตุขึ้น เนื่องจากสามารถลดอาการบาดเจ็บและการเสียชีวิตจาก
 อุบัติเหตุได้มาก เพราะในขณะที่ขับขี่ด้วยความเร็วสูงโดยไม่คาดเข็มขัดนิรภัย หากเกิดอุบัติเหตุตัว
 ของผู้ขับขี่จะพุ่งไปข้างหน้าด้วยความเร็วในลักษณะใกล้เคียงกับการตกจากตึกสูง ร่างกายส่วนบน
 จะกระแทกกับพวงมาลัย ศีรษะกระแทกกับกระจก ขาส่วนบนยันกับหน้าปัด เป็นเหตุให้ขาหักและ

กระดุกเชิงกรานเคลื่อน ทำให้ผู้ประสบเหตุได้รับบาดเจ็บรุนแรง จนอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้

(Anonymous, <http://www.thaihealth.or.th/healthcontent/article/9005>)

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดหวังและไม่ตั้งใจในเวลาและสถานที่แห่งหนึ่ง เกิดขึ้นโดยไม่มีสิ่งบอกเหตุล่วงหน้า แต่มีสาเหตุและส่งผลกระทบต่อที่สามารรถชีวิตได้ อุบัติเหตุเป็นผลเชิงลบของความเป็นไปได้บางอย่างหนึ่ง ซึ่งควรจะหลีกเลี่ยงหรือป้องกันไว้แต่แรก โดยพิจารณาจากปัจจัยสาเหตุต่าง ๆ อันที่จะนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุ

ในเรื่องของกำหนดการและการวางแผน อุบัติเหตุอาจหมายถึงเหตุการณ์หรือผลของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้มีการวางแผนรองรับมาก่อน หรือวางแผนไม่ครอบคลุม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระบบและกำหนดการโดยรวมเมื่ออุบัติเหตุเกิดขึ้น ในอีกความหมายหนึ่ง อุบัติเหตุอาจหมายถึงเหตุการณ์ทางกายภาพที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วทำให้เกิดการบาดเจ็บหรือเสียชีวิตของมนุษย์ อาทิ รถชน ตก ตึก มีคนบาด ไฟลวก ไฟช็อต โคนพิช ฯลฯ หรือหมายถึงเหตุการณ์ที่ไม่ใช่ทางกายภาพเช่น การลืมนัดของ การลืมนัดหมาย ความเพอเรอ หรือการเปิดเผยความลับ เป็นต้น ซึ่งทั้งหมดก็ไม่ได้ตั้งใจให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ "อุบัติเหตุ" หมายถึง "เหตุที่เกิดขึ้นโดยไม่ทันคิด" ถือกันว่าเป็นความบังเอิญที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจและไม่คาดฝันมาก่อน คำว่า "อุบัติเหตุ" ตรงกับคำว่า "accident" ในภาษาอังกฤษ ซึ่งทางการแพทย์หมายถึง " เหตุที่เกิดขึ้นโดยมิได้คาดฝัน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเนื้อเยื่อ (tissue) และทางเมตาโบลิซึมของร่างกายให้ปรากฏ" อุบัติเหตุทำให้เกิดบาดเจ็บ ทุพพลภาพ และถึงตายได้ แม้บางคนอาจเข้าใจตามความในนิยามข้างต้นว่า อุบัติเหตุเกิดขึ้นโดยไม่คาดฝันนั้น เป็นคราวเคราะห์ของผู้ประสบซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ความเป็นจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ ในทางตรงกันข้ามอุบัติเหตุย่อมป้องกันได้และหลีกเลี่ยงได้หากไม่ประมาท จึงมีความสำคัญที่เราต้องมาศึกษาเพื่อหาทางป้องกันลดหย่อนความเสียหายที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุ

อุบัติเหตุยานยนต์ในถนนหลวง อุบัติเหตุเนื่องจากการจราจรทางบก โดยเฉพาะอุบัติเหตุเกี่ยวกับยานยนต์เป็นสาเหตุการตายและบาดเจ็บสูงสุดของสถิติอุบัติเหตุที่รุนแรงทุกประเภท จากสถิติของกระทรวงสาธารณสุขรายงานไว้ว่า อัตราตายจากอุบัติเหตุยานยนต์ในถนนหลวงปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ถึง ๒๕๑๕ อยู่ในเกณฑ์ระหว่าง ๑๐๐ ถึง ๑๒.๗ ต่อประชากรแสนคน เป็นสาเหตุการตายอันดับที่ ๑ ของบรรดาอุบัติเหตุทั้งปวง จากสถิติข้อมูลของกองตำรวจทางหลวง ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๙ ถึง ๒๕๒๒ ปรากฏว่าอุบัติเหตุยานยนต์ที่เกิดขึ้นบนทางหลวงแผ่นดินสายต่าง ๆ ทั่วประเทศไทยมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นบนทางหลวงสายต่าง ๆ ทั่วประเทศไทยมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นบนทางหลวงสายต่าง ๆ ทั่วประเทศจำนวน ,๒๓๙ ครั้ง มีคนตาย ๓,๐๒๐ คน คนบาดเจ็บ ๖,๕๔๒ คนทรัพย์สินเสียหายประมาณ ๕๓.๒ ล้านบาท ส่วนใหญ่เกิดจากอุบัติเหตุของรถยนต์นั่งส่วนบุคคล รองลงมา ได้แก่ รถบรรทุกและรถยนต์โดยสาร เหตุเกิดมากเป็นพิเศษ ในวันหยุดสุดสัปดาห์สาเหตุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ประมวลได้ส่วนใหญ่เกิดจากการขับรถโดยประมาท เช่น การแข่งรถในที่คับขัน ขับรถเร็วเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด เลี้ยวตัดหน้ารถอื่นอย่างกระชืด หรือผู้ขับขี่เมาสุรา ดินยาเสพติดหรือหลับในขณะขับรถ เป็นต้น อุบัติเหตุบนทางหลวงนอกเขตเทศบาลมักเป็นอุบัติเหตุที่ร้ายแรง มีผู้บาดเจ็บล้มตายจำนวนมาก ส่วนอุบัติเหตุยานยนต์ในเขตชุมชน ย่อมเกิดขึ้นบ่อยกว่าในทางหลวงหลายเท่า แต่มักไม่รุนแรง มีผู้บาดเจ็บถึงตายไม่มาก ส่วนมากเกิดจากรถนั่งส่วนบุคคลชนคนข้ามถนน รถยนต์ชนรถจักรยานยนต์ หรือรถยนต์ชนกันเอง เป็นต้น ในปี พ.ศ. ๒๕๒๓ เริ่มใช้พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นกฎหมายควบคุมการจราจรทางบกที่รัดกุมเคร่งครัดกว่าก่อน คาดหมายกันว่า ต่อไปแนวโน้มของอุบัติเหตุจราจรทางบกอาจลดน้อยลงก็ได้

อุบัติเหตุรถ ไฟ เมื่อเปรียบเทียบกับยานยนต์แล้ว รถไฟให้ความปลอดภัยแก่ผู้โดยสารมากกว่ารถยนต์ ทั้งนี้เพราะว่ารถไฟมีระบบทางเดินรถที่แน่นอนของตนเอง และมีการดูแลควบคุมที่ทั่วถึง ในปีหนึ่ง ๆ ยังมีอุบัติเหตุรถไฟตกรางอยู่บ่อย ๆ แต่มักไม่ร้ายแรงมีผู้โดยสารบาดเจ็บล้มตายจำนวนน้อยเท่าที่ปรากฏเป็นข่าวน่าสะเทือนขวัญของคนทั่วไป คือ รถไฟ ๒ ขบวน วิ่งชนกันเกิดการพลิกคว่ำ มีผู้โดยสารบาดเจ็บล้มตายคราวละมาก ๆ สาเหตุสันนิษฐานว่าเกิดจากความประมาทของเจ้าหน้าที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือหลายฝ่าย เช่น พนักงานขับรถหรือพนักงานสับเปลี่ยนรางรถ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาท พนักงานขับรถไฟด้วยความเร็วเกินอัตราที่กำหนด หรือฝ่าฝืนสัญญาณความปลอดภัย เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบอุบัติเหตุรถไฟทับคนบาดเจ็บแขนขาขาดหรือถึงแก่ความตายเป็นครั้งคราว อันมีสาเหตุมาจากคนนอนหลับข้างรถไฟ คนหรือยานยนต์ฝ่าสัญญาณวิ่งตัดหน้าขบวนรถไฟ เหตุการณ์เหล่านี้อาจป้องกันได้ ถ้าได้รับความร่วมมือจากทุก ๆ ฝ่าย

อุบัติเหตุในการขนส่งทางน้ำ เนื่องจากการขนส่งทางน้ำได้รับความนิยภายในประเทศน้อยลง ขณะที่บ้านเมืองพัฒนาการขนส่งทางบกให้สะดวกขึ้นอัตราตายจากอุบัติเหตุในการขนส่งทางน้ำ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ถึง ๒๕๑๘ มีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ อุบัติเหตุทางน้ำที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ที่เป็นรายใหญ่ๆ มักเกิดจากรือโดยสารล่มในแม่น้ำหรือทะเล ส่วนมากเป็นเรือทัศนจรที่บรรทุกผู้โดยสารเกินอัตราหรือประสบสภาพอากาศแปรปรวน ขาดความระมัดระวังทั้งผู้ขนส่งและผู้โดยสาร ส่วนอุบัติเหตุจมน้ำมักเกิดขึ้นประปรายกับผู้ซึ่งมีที่อยู่อาศัยใกล้แม่น้ำลำคลอง อุบัติเหตุในการขนส่งทางอากาศ อุบัติเหตุในการขนส่งทางอากาศ เช่น เครื่องบินโดยสารตก มักปรากฏเป็นข่าวใหญ่ ไม่ว่าเกิดขึ้น ณ ที่ใดของโลก เพราะเครื่องบินโดยสารแต่ละลำที่ตก มักมีผู้โดยสารเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ในประเทศไทย เครื่องบินฝึกบินประสบอุบัติเหตุตกบ่อย ๆ แต่ผู้บาดเจ็บเสียชีวิตมีจำนวนน้อย เหตุการณ์ที่เคยปรากฏเป็นข่าวใหญ่เมื่อไม่นานมานี้คือ เครื่องบินโดยสารไอพ่นของสายการบินต่างประเทศบินชน โรงงานทอผ้าใกล้ท่าอากาศยานกรุงเทพฯ (ดอนเมือง) ขณะบินร่อนลง และเครื่องบินโดยสารภายในประเทศประสบอุบัติเหตุตกที่รังสิต มีผู้โดยสารและเจ้าพนักงานของเครื่องบินเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก จากสถิติขององค์การการบินพลเรือนระหว่าง

ประเทศ รายงานไว้ว่า อุบัติเหตุในการขนส่งทางอากาศเมื่อเปรียบเทียบกับขนส่งทางบกและทางน้ำแล้ว ปรากฏว่า มีสถิติการเกิดอุบัติเหตุต่ำกว่ามากและค่อนข้างคงที่ตลอดมา ในช่วงระยะเวลา ๒๕ ปีที่ผ่านมาการบินโดยสารระหว่างประเทศส่วนใหญ่ใช้เครื่องบินไอพ่นระหว่างปี พ.ศ. ๒๔๕๕ จนถึง ๒๕๒๑ มีสถิติเครื่องบินไอพ่นตกทั่วโลกอยู่ในเกณฑ์ระหว่าง ๑๐ ถึง ๑๕ ลำต่อปี รวมเครื่องบินไอพ่นโดยสารตกทั้งสิ้น ๓๒๔ ลำ เมื่อเปรียบเทียบจำนวนเที่ยวบินและจำนวนผู้โดยสารเครื่องบินพลเรือนทั่วโลกที่เพิ่มขึ้นทุกวันแล้ว สถิติการเกิดอุบัติเหตุของการขนส่งทางอากาศมีแนวโน้มลดลง สาเหตุของอุบัติเหตุเครื่องบินตกเป็นไปได้ ๓ ทาง คือ เกิดจากความบกพร่องของเครื่องบินสภาพภูมิอากาศไม่ดีหรือความบกพร่องของนักบิน เช่น ประมาท เจ็บป่วย ในขณะที่ปฏิบัติงานขาดประสบการณ์หรือขาดความชำนาญในเที่ยวบินครั้งนั้น ๆ เป็นต้น

(meawza , http://meaw-intimatefriend.blogspot.com/2009/07/blog-post_6770.html)

ชีวิตของมนุษย์ เมื่อเกิดมาแล้ว ก็ย่อมต้องตาย เหมือนสรรพสิ่งทั้งหลายในโลก เมื่อมีการเกิดแล้ว ก็ย่อมมีการตายติดตามมาเป็นของคู่กัน ธรรมชาติของสิ่งทั้งหลาย คือ การเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไป การตายจึงเป็นสภาพที่ใคร ๆ ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้ ในปฏิจสุมุปาบท พระพุทธองค์ทรงแสดงว่า สาเหตุหรือปัจจัยแห่งการเกิด คือ อวิชชา และปัจจัยให้เกิดการตายก็คือ การเกิดนั่นเอง เพราะการเป็นบทรเริ่มต้นแห่งชีวิต และในเวลาเดียวกัน การเกิดก็นำไปสู่ความตาย โดยผ่านความแก่ ความเจ็บ ซึ่งเป็นปัจจัยการปรากฏต่อเนื่องกันไปโดยไม่ขาดตอนของชีวิต

ในอังกุตรนิกาย ท่านได้อุปมาเปรียบเทียบชีวิตมนุษย์ไว้ ๗ ประการ ซึ่งแสดงให้เห็นความจริงของชีวิต ที่จะต้องเกิด-ดับ เกิดมาแล้วย่อมต้องตาย ช่วงแห่งการมีชีวิตอยู่นั้นสั้นนัก และเป็นของเล็กน้อยนิดหน่อยในปัจจัยการที่ชีวิตจะต้องผ่านวิถวนต่อไปเปรียบด้วยน้ำค้างบนยอดหญ้า เมื่อพระอาทิตย์อุทัยขึ้นมาแล้ว น้ำค้างย่อมแห้งหายไปได้อย่างรวดเร็ว ไม่อาจตั้งอยู่ได้นาน ชีวิตมนุษย์ก็เปรียบเช่นเดียวกับหยาดน้ำค้าง เป็นชีวิตที่แสนสั้น มีประมาณนิดหน่อย เปลี่ยนแปลงเร็ว มีความทุกข์มากคับแค้นมาก เปรียบด้วยฟองน้ำเมื่อฝนตกหนัก หนาเม็ด ฟองน้ำที่เกิดขึ้นจากหยาดฝนย่อมตั้งขึ้น แต่ก็แตกกระจายไปอย่างรวดเร็ว ชีวิตก็เปรียบเป็นเช่นฟองน้ำ ไม่อาจตั้งอยู่ได้นาน เป็นชีวิตที่สั้น แดกดับง่าย มีประมาณนิดหน่อย มีความทุกข์มาก คับแค้นมาก เปรียบด้วยรอยไม้ที่ซิดลงไปใต้น้ำ เมื่อเราขีดไม้ลงไปใต้น้ำ รอยนั้นย่อมกลับเข้ามาหากันอย่างรวดเร็วในพริบตา ไม่ตั้งอยู่นาน เปรียบเช่นชีวิตมนุษย์ทั้งหลาย อุปมาเปรียบได้เหมือนกับรอยไม้ที่ซิดลงไปใต้น้ำจะนั้น เปรียบด้วยน้ำที่ไหลลงภูเขา น้ำที่ไหลลงจากภูเขา ย่อมมีกระแสเชี่ยวกราก พัดสรรพสิ่งที่พอจะพัดพาไปได้ ไม่มีเวลาแม้แต่วินาทีเดียวที่กระแสน้ำจากภูเขาจะหยุดชะงัก มีแต่จะไหลเรื่อยลงไปแต่ถ่ายเดียวไม่เคยหยุดยั้ง เหมือนชีวิตมนุษย์ที่จะล่วงไปทุกนาที เช่นเดียวกับน้ำที่ไหลลงจากภูเขาจะนั้น เปรียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหมือนน้ำลายที่ถูกถ่มไป เมื่อบุรุษผู้มีกำลังอมก้อนน้ำลายไว้ที่ปลายลิ้น ความที่มีแรงกำลัง ทำให้เขาสามารถถ่มน้ำลายไปได้โดยง่าย ชีวิตมนุษย์ทั้งหลาย ก็มีอุปมาเหมือนก้อนน้ำลายที่จะพียงถ่มไปได้โดยง่าย เพราะตายง่ายดั่งบ่วงเปรียบเหมือนจีนเนื้อที่ถูกไฟเผาอยู่ตลอด จีนเนื้อที่ใส่ลงนบในกระทะเหล็ก ถูกไฟเผาจนอยู่ตลอดวัน ย่อมจะถึงความย่อยยับแตกทำลายไปโดยเร็ว ไม่อาจจะตั้งอยู่ได้นาน ชีวิตของมนุษย์ทั้งหลาย จึงมีอุปมาเปรียบเหมือนกับเนื้อที่ถูกไฟเผาอยู่ตลอดวันตลอดคืนเช่นกัน เปรียบด้วยแม่โคที่ถูกเขาต้อนไปสู่ที่ฆ่า แม่โคที่จะถูกเชือด ย่อมถูกปฎักนายโคบาลไล่ต้อนให้ก้าวเท้าเดินเข้าไปสู่ที่ฆ่า ใกล้ความตายเข้าไปทุกขณะ ชีวิตของมนุษย์ทั้งหลาย ก็มีอุปมาเหมือนแม่โคที่ถูกเขาต้อนไปสู่ที่ฆ่าฉันนั้น (หลวงปู่ชอบ ฐานสโม:หนังสือฐานสโมบูชา หน้า ๒๓๕-๒๓๖)

แนวความคิดสร้างสรรค์

จากสภาพรอบตัวข้าพเจ้าได้พบเห็นผู้คนมากมายในสังคมที่สมบูรณ์เพียบพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก ทุกคน ๆ นั้นเกิดมาก็มีจิตใจที่บริสุทธิ์เหมือนกันทุก ๆ คน พร้อมกันนั้นเองก็มีความเปราะบางรวมอยู่ด้วย ซึ่งเป็นปัจเจกที่ติดตัวเรามา อย่างไม่รู้ตัวซึ่ง มนุษย์โดยทั่วไปล้วนต้องการมีความแน่นอนของอนาคต เพราะทุกคนอยากจะมีชีวิตที่ราบรื่น มีความสุข มีความก้าวหน้า ไม่ต้องการที่จะผิดพลาด ไม่ที่จะอยากจะทำให้สิ่งที่ไม่ต้องการเกิดขึ้น แต่ชะตาชีวิตก็มักจะผันผวนเต็มไปด้วยความไม่แน่นอน ซึ่งในความเป็นจริงอนาคตมักจะเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอนทุกสิ่งล้วนมีวันแตกสลาย ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึงความเปราะบางของมนุษย์ ความไม่แน่นอนของชีวิตบนสังคมที่สมบูรณ์เพียบพร้อมทำให้มนุษย์เราดูเหมือนจะมีความสุขสบายในชีวิตมากขึ้น กลับสร้างความเปราะบางมากขึ้นเรื่อย ๆ ให้กับตัวมนุษย์เอง ทั้งทางร่างกายและจิตใจ สิ่งที่น่ากลัวก็คือ มนุษย์ส่วนใหญ่ไม่ได้สังเกตถึงต้นเหตุของความเปราะบางเหล่านั้น ซึ่งกว่าจะรู้ตัวว่าเกิดอะไรขึ้น ก็อาจจะช้าเกินไปที่จะหันหลังกลับมาเริ่มต้นใหม่ได้อีกครั้งหนึ่ง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

การดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าเริ่มจากนำรูปแบบงานยุค Classic ที่เรียกว่าเป็นรูปแบบงานที่เรียกว่าความงามที่สมบูรณ์แบบที่สุด ด้วยโครงสร้างบรรยากาศของสี วิธีการ ความกลมกลืน ความเหมือนจริง การปลัดกระยะ การใช้แสงเงา แล้วนำรูปแบบและวิธีการนั้นมารวมกับเนื้อหาของตัววัตถุที่แฝงความหมายที่เกี่ยวกับความไม่แน่นอนของชีวิต เพื่อพูดถึงความเปราะบางของมนุษย์ เพื่อความสมบูรณ์ของผลงาน จึงได้ทำการถ่ายภาพต้นแบบ ในรูปแบบต่าง ๆ โดยการจัดหาพื้นที่ จัดแสงและหุ่นนิ่งด้วยวัตถุต้นแบบที่มีความเปราะบางสามารถแตกได้ นำมาทำให้วัตถุเหล่านั้นแตกด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น ขว้างด้วยสิ่งของอีกชิ้น ปล่อยให้ตกจากที่สูง ขว้างให้ตกกระทบอย่างแรงจนแตก และในขณะนั้นข้าพเจ้าได้จับภาพวัตถุที่กำลังแตกนั้นไว้ด้วยกล้องในมุมเดียวกัน แล้วนำรูปภาพวัตถุที่กำลังแตกเหล่านั้นหลาย ๆ ภาพนำมาตัดต่อรวมกันในองค์ประกอบเดียวเพื่อทำให้ภาพมีองค์ประกอบ ระยะของการแตกสลายที่สมบูรณ์ จนได้ภาพต้นแบบจึงนำมาเติมแต่งจนออกมาเป็นภาพร่างในการสร้างสรรค์ทั้งหมด 4 ชุด ซึ่งในแต่ละชุดได้มีการส่งให้อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพร้อมกับการให้คำแนะนำเพื่อนำมาปรับแก้ไขภาพร่างให้มีองค์ประกอบที่สมบูรณ์และนำมาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานจริง

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

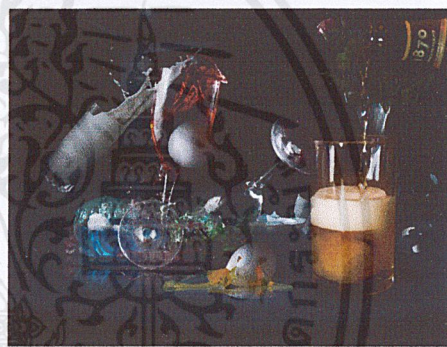
ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

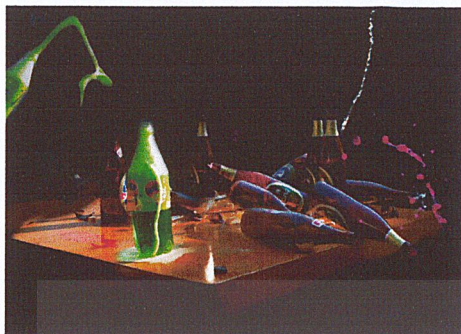
ภาพร่างชุดที่ 1

ในงานภาพร่างชุดที่ 1 นี้ ข้าพเจ้าต้องการจำลองรูปแบบหุ่นนิ่งโดยใช้วัตถุในปัจจุบันนำมาทำให้เกิดการแตกสลายแล้วนำวัตถุที่แตกสลายเหล่านั้นมาจัดเป็นองประกอบโดยใช้พื้นหลังและโทนสีในยุค Classic ซึ่งทำให้ภาพมีความสมบูรณ์ มีน้ำหนักแสงเงาที่ชัดเจนและปัญหาในการทำภาพร่างนั้นคือ การที่จะทำภาพร่างนั้นต้องนำสิ่งของที่เปราะบางนำมาทำลายซึ่งสิ่งที่นำมาทำนั้นมีน้อยเกินไปทำให้มีกรอบและข้อจำกัดในการทำภาพร่างนี้

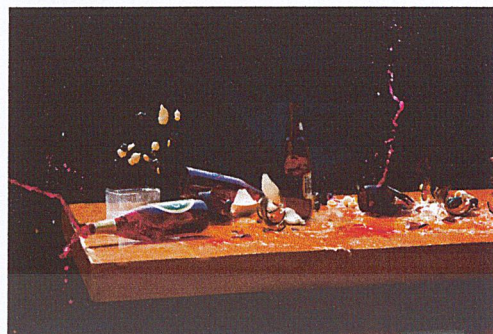
ซึ่งข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 4 มาขยายและทำเป็นงานจริงเพราะมีรูปแบบและรูปทรงสิ่งของที่มีความน่าสนใจ ซึ่งรูปแบบตรงกับแนวความคิดและมีการวางองค์ประกอบภาพ สี สีน น้ำหนัก แสงเงา ที่มีความสมบูรณ์คล้ายคลึงกับรูปแบบงานยุค Classic มากที่สุดในภาพร่างทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

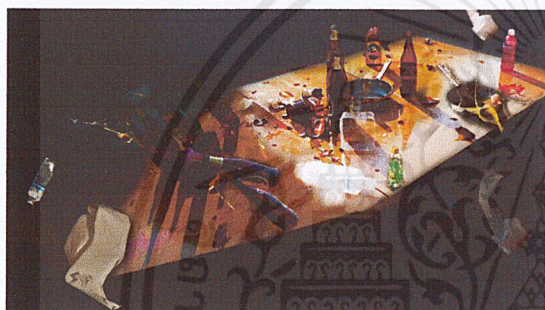
ภาพร่างชุดที่ 2

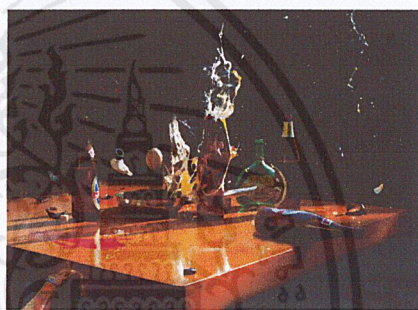
ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 2

ในงานภาพร่างชุดที่ 2 นี้ วัตถุที่นำมาทำเป็นภาพร่างยังคงคล้ายคลึงกับภาพร่างชุดที่ 1 และได้มีการเพิ่มโต๊ะเป็นส่วนประกอบสำคัญของภาพร่างชุดนี้และมีการแตกสลายและความวุ่นวายที่มากขึ้น เนื่องด้วยในภาพร่างชุดที่ 1 นั้นองค์ประกอบดูเหมือนीलอยในอากาศมากเกินไป ข้าพเจ้าจึงได้เพิ่มโต๊ะเข้ามาในภาพร่างชุดนี้และมีรูปแบบที่คล้ายกับงานชุด Classic มากขึ้นในเรื่องโทนสี ทิศทางของแสงที่มีความชัดเจนมากขึ้นกว่าภาพร่างชุดที่ 1

ซึ่งข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 4 มาขยายและทำเป็นงานจริงเพราะมีรูปแบบและรูปทรงสิ่งของที่มีความน่าสนใจ มีการแสดงการแตกสลายให้เห็นชัด การใช้แสงเงา การจัดวางองค์ประกอบได้สมบูรณ์และลงตัวมากที่สุดในภาพร่างทั้งหมด

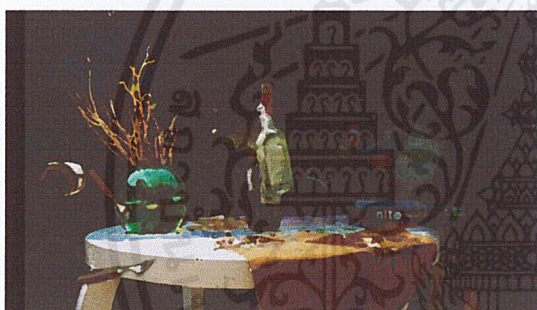
ภาพร่างชุดที่ 3

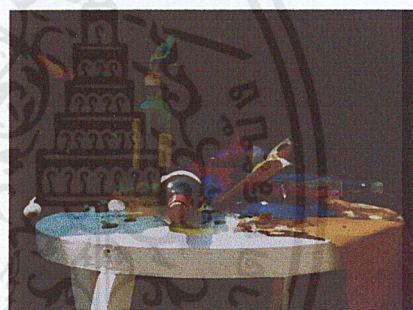
ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 3

ในงานภาพร่างชุดที่ 3 นี้ ข้าพเจ้าได้ปรับแก้รูปแบบและองค์ประกอบโดยได้เพิ่มผ้าปูโต๊ะเข้ามาเพื่อให้มีสีสัน ตัววัตถุให้มีความหลากหลายมากขึ้นและเพื่อให้องค์ประกอบของภาพร่างชุดนี้มีความสมบูรณ์ ความรู้สึกเป็น Classic มากขึ้น

ซึ่งข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 4 มาขยายและทำเป็นงานจริงเพราะมีรูปแบบการตกแต่งและรูปทรงสิ่งของที่มีความน่าสนใจ มีความสมบูรณ์มากที่สุดในเรื่องของจังหวะแสงเงา น้ำหนัก สี สันและ ระยะในภาพร่างทั้งหมดแต่ในส่วนของผลงานจริง ข้าพเจ้าปรับแก้โดยการใส่วัตถุที่แตกสลายในระยะหลังเพื่อให้องค์ประกอบของผลงานชิ้นนี้แตกต่างจากชิ้นอื่น ซึ่งชิ้นอื่น ๆ ยังขาดจังหวะการแตกสลายและการจัดองค์ประกอบที่ยังไม่สมบูรณ์นัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

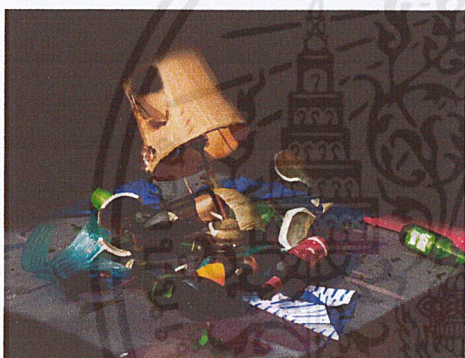
ภาพร่างชุดที่ 4

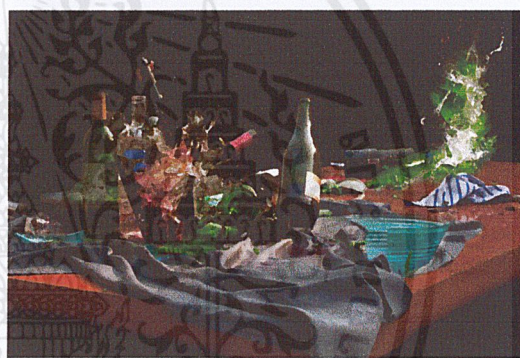
ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 4

ในงานภาพร่างชุดที่ 4 นี้ ข้าพเจ้าได้จัดรูปแบบองค์ประกอบในภาพร่างให้ซ้ำซ้อนและมีความรุนแรงยิ่งขึ้น โดยการนำวัตถุมาทำให้แตกสลายเกือบทั้งภาพจนเกิดเป็นผลงานที่สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างงานจิตรกรรม

จากแนวความคิดที่ถ่ายทอดความเปลวบางของมนุษย์โดยผ่านวัตถุที่แตกสลายในปัจจุบัน จนเกิดเป็นภาพร่างทั้ง 4 ภาพ ซึ่งนำมาทำเป็นผลงานจริง โดยเรียงลำดับขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ดังนี้ คือ

วัสดุและอุปกรณ์

1. พู่กันแบนและกลมขนาดต่าง ๆ
2. สีน้ำมัน
3. ลินซีด
4. น้ำมันสน
5. เฟรมผ้าใบ
6. น้ำยาเคลือบภาพ
7. ดินสอสีไม้

ขั้นตอนการสร้างสรรค์

1. เตรียมเฟรมผ้าใบให้ตรงตามสัดส่วน มาขยายเป็นผลงานจริงจากภาพร่างที่เลือกไว้
2. ลงสีพื้น โดยคลุมโทนสีน้ำตาล
3. ร่างภาพร่างลงบนเฟรมผ้าใบ
4. หลังจากนั้นลงสีงานชั้นที่ 1 เป็นภาพโทนสีน้ำตาล
5. หลังจากลงสีชั้นที่ 1 เสร็จจึงลงสีชั้นที่ 2 เป็นภาพโทนขาว-ดำ
6. หลังจากลงสีชั้นที่ 3 เสร็จจึงเริ่มลงสีจริงของตัววัตถุ และเก็บรายละเอียดทั้งภาพใกล้เสร็จสมบูรณ์
7. เมื่อภาพแห้งจึงนำน้ำยาเคลือบมาเคลือบงาน
8. ใ้กรอบ

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้ามุ่งเน้นเนื้อหาชีวิตมนุษย์ โดยสะท้อนผ่านวัตถุที่มีความเปราะบาง ความไม่แน่นอนของชีวิตบนสังคมที่สมบูรณ์เพียบพร้อมทำให้มนุษย์เราดูเหมือนจะมีความสะดวกสบายในชีวิตมากขึ้นกลับสร้างความเปราะบางมากขึ้นเรื่อย ๆ ให้กับตัวมนุษย์เอง ทั้งทางร่างกายและจิตใจ

การสร้างผลงานจะเน้นรูปแบบเหมือนจริง (Realistic) ของรูปทรง พื้นผิว พื้นที่ว่าง และเส้นสีให้ความสัมพันธ์กันและลงตัวที่สุด

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

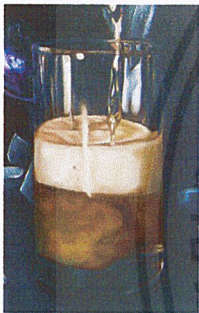
การวิเคราะห์งานศิลปะ การพิจารณาแยกแยะศึกษาองค์รวมของงานศิลปะออกเป็นส่วน ๆ ที่ละประเด็น ทั้งในด้านทัศนธาตุ องค์ประกอบศิลป์ และความสัมพันธ์ต่าง ๆ ในด้านเทคนิค กรรมวิธีการแสดงออก เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประเมินผลงานศิลปะว่ามีคุณค่าทางด้านความงาม ทางด้านสาระ และทางด้านอารมณ์ความรู้สึกอย่างไร

“ทัศนธาตุเป็นสื่อสุนทรียภาพ ที่ศิลปินจะนำมาประกอบเข้าให้เป็นรูปทรง สื่อความหมายตามแนวเรื่อง หรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้น การประกอบกันหรือจัดระเบียบ หรือการประสานกันเข้าของทัศนธาตุจึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในอันดับต่อมา และจำเป็นต้องมีสิ่งหนึ่งที่ยึดเหนี่ยวให้วัสดุเหล่านี้รวมตัวเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเป็นสิ่งที่ใหม่มีชีวิตมีความหมายในตัวเอง สิ่งยึดเหนี่ยวนี้คือกฎเกณฑ์ของเอกภาพ” (ชลูด นิมเสมอ, องค์ประกอบศิลป์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช 2541)

รูปทรง (Forms)

- ก. รูปทรงของแก้วที่กำลังแตกกระจายเป็นรูปทรงหลักของผลงาน โดยข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงแก้วที่แตกสลายนี้พูดถึงความเปราะบางความไม่แน่นอนของชีวิต

- ข. รูปทรงขวดเหล้าขวดเบียร์แทนค่าวัตถุต่อความประมาท วัตถุสร้างความเสี่ยงความไม่แน่นอนให้ชีวิต

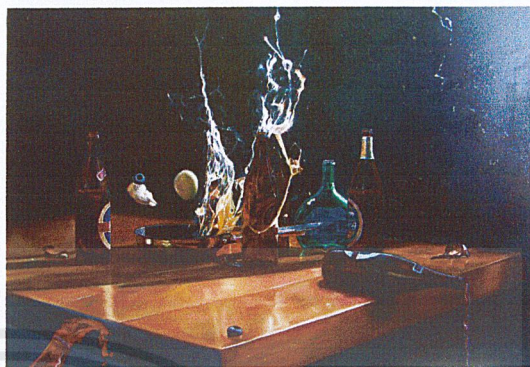
- ค. วัตถุที่กำลังลอยอยู่กลางอากาศพูดถึง อารมณ์หรือเหตุการณ์ที่คาดเดาไม่ได้

- ง. ไข่ที่กำลังแตกข้าพเจ้าต้องการพูดถึงการประจันความสมบูรณ์ที่จอมปลอม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

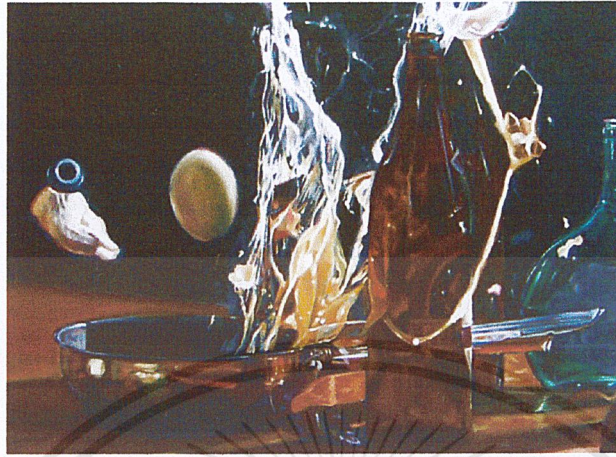
สี (Color)

โครงสร้างสีและน้ำหนักในผลงานของข้าพเจ้า เป็นสีและน้ำหนักของวัตถุจริงโดยมีการเติมแต่งแทรกสีเพิ่มเพียงเล็กน้อย โดยรวมเป็น โทนมืดในระยะหลังและเป็น โทนสีสว่างในระยะหน้าแสงมาชัดเจน เป็นการสร้าง ระยะ สร้างมิติและรูปทรง ซึ่งเป็นการนำรูปแบบการสร้างงานในยุค Classic ซึ่งเป็นรูปงานที่เรียกว่าความงามที่สมบูรณ์ที่สุด ในเรื่องของน้ำหนัก รูปแบบ และคุณค่า ข้าพเจ้าได้นำมาเป็นรูปแบบและวิธีการ โดยการเขียนสีขึ้นมาทีละชั้นจากสีน้ำตาลไปขาวดำ จนมาถึงการเขียนสีของวัตถุจริงมาเป็นกรรมวิธีในการถ่ายทอดเพื่อแสดงถึงความเปราะบางบนความสมบูรณ์ ซึ่งรูปแบบนั้นทำให้การแตกสลายเด่นชัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำหนัก (Volume)

น้ำหนักของขวดในผลงานของข้าพเจ้ามีแสงเงาน้ำหนักที่ชัดเจนตามมวลวัตถุของขวดเพื่อแสดงให้เห็นถึง โครงสร้างที่สมจริงและความใสความเปราะบางของวัตถุนั้น

ในผลงานการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าทั้ง 4 ชิ้น โดยรวม โครงสร้างน้ำหนักในผลงานของข้าพเจ้าต้องการสร้างน้ำหนักที่คมชัดและมีความสว่างในวัตถุที่เป็นจุดเด่น ข้าพเจ้าจึงมีการจัดแสงให้แสงมีการตกกระทบลงบนจุดเด่น โดยเป็นการผลัดกระยะของภาพ ส่วน โดยรวมของภาพมีน้ำหนักเข้มมืดซึ่งเป็นการขับเน้นสภาวะของวัตถุและเป็นรูปแบบบังคับของการวาดของใสในสมัยนั้นตามที่ข้าพเจ้าได้อ้างอิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ว่าง(space)

พื้นที่ว่างที่ในผลงานการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าเป็นการเน้นรูปทรงวัตถุต่างๆ ที่สำคัญให้ความโดดเด่นมากยิ่งขึ้นโดยน้ำหนักของพื้นที่ว่างมี โครงสีที่มีคแต่ยังมีอากาศและระยะอยู่และเป็นตัวขับเน้นสาระของวัตถุซึ่งเป็นเนื้อหาส่วนสำคัญในแนวความคิดของข้าพเจ้าให้เด่นชัดขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ

นอกจากอารมณ์ ความรู้สึกและประสบการณ์ เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแล้ว ผลงานศิลปะที่ดีต้องอาศัย ความเข้าใจหลักขององค์ประกอบศิลป์ กับการจัดทัศนศิลป์เพื่อให้ผลงานออกมาตามที่ต้องการ และแนวคิดวิเคราะห์ องค์ประกอบศิลป์จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งดังจะกล่าวและวิเคราะห์ผลงานจริงของข้าพเจ้าดังนี้

สัดส่วน (Proportion) และ ความเป็นเด่น (Dominance)

ขนาดของสัดส่วน ของรูปทรงวัตถุและตัวพื้นที่ เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าจินตนาการขึ้นจากความเป็นจริง โดยมีระยะหน้าเป็นรูปทรงวัตถุที่แตกสลายจะถูกเน้นให้มีความชัดเจน และรายละเอียดมากที่สุด ส่วนรูปทรงด้านหลังจะถูกลดขนาดและความชัดเจนลง โดยใช้แสงและ โทนสีเป็นตัวบอกระยะใกล้ไกล ซึ่งทำให้ผลงานมีขนาดและสัดส่วนที่ชัดเจน

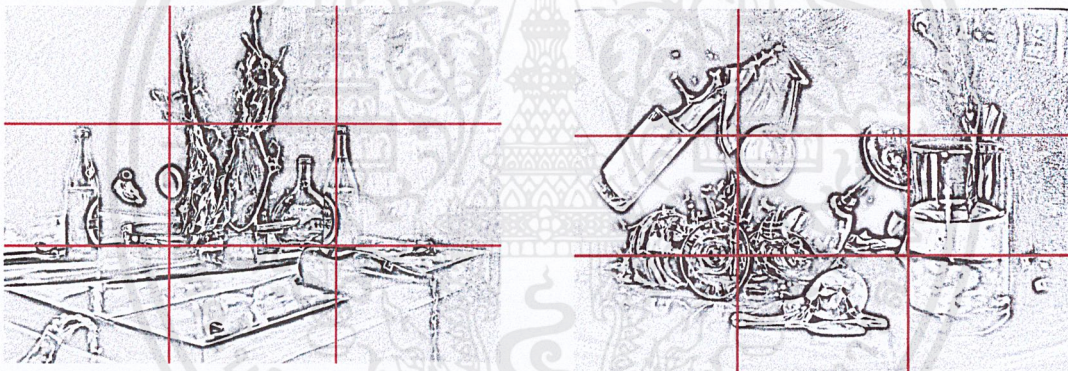
ส่วนความเป็นเด่นในผลงานชุดนี้ของข้าพเจ้าอยู่ที่รูปทรงวัตถุที่กำลังแตกสลายซึ่งเป็นวัตถุที่มีความเด่นชัดกว่ารูปทรงอื่น ๆ ซึ่งพื้นที่ที่มีความทึบเป็นตัวหลักจุดเด่นให้เด่นชัดขึ้นมา ซึ่งจะสื่อให้เห็นแนวความคิดในผลงานของข้าพเจ้า

ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้าอยู่ตรงที่รูปทรงการแตกสลายที่มีรูปแบบที่ต่าง
กัน วัตถุและมุมมองที่นำมาจัดวางที่เลือกสรรมาจัดองค์ประกอบที่มีหลายรูปแบบซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง
ที่สร้างความหลากหลายในผลงาน

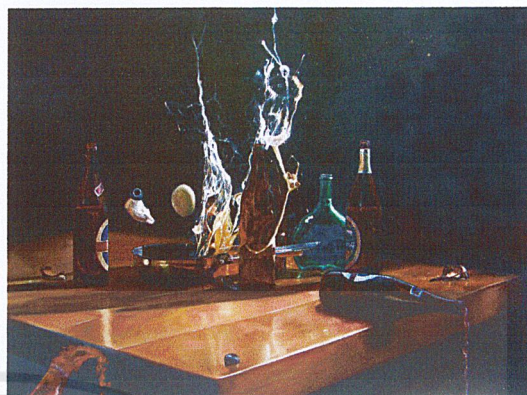
ความสมดุล (Balance)

ภายในงานมีความสมดุลในเรื่องการจัดองค์ประกอบของงานที่มีขนาดสัดส่วน รูปทรงถูก
แยกตาม ระยะใกล้ไกลอีกทั้งวางตำแหน่งของรูปทรงวัตถุ ที่แตกสลาย เป็นจุดเด่นในตัวเอง และให้
พื้นที่ว่างของพื้นหลังทำงานโดยใช้โทนสีเป็นตัวกำหนดระยะของภาพ ซึ่งเป็นการถ่วงดุลการมอง
ให้เกิดความสมดุลไม่หนักข้างใดข้างหนึ่ง ให้มีความสัมพันธ์กันและให้เกิดความสมดุลในตัว
ผลงาน

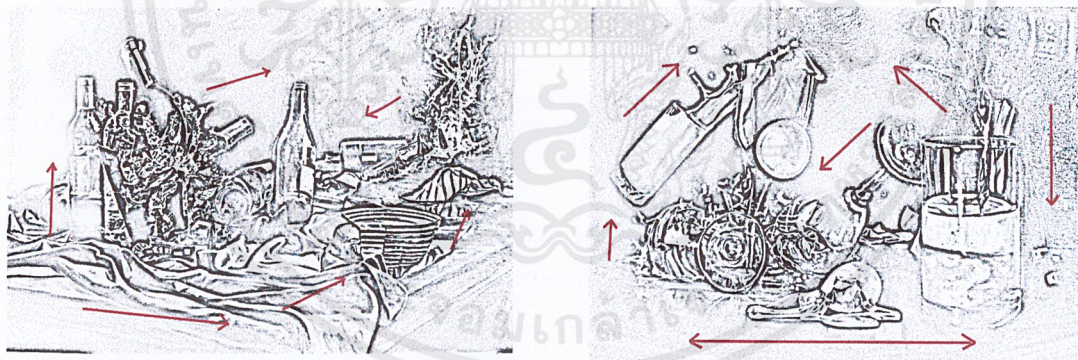
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความกลมกลืน (Harmony)

การจัดวางรูปทรงวัตถุที่กำลังแตกสลายเป็นจุดเด่นเพื่อสะท้อนความเปราะบางของมนุษย์ โดยครอบคลุมภาพด้วยบรรยากาศของสีและน้ำหนักของภาพที่ชัดเจนซึ่งโดยรวมมีความเป็นเอกภาพด้วยเส้น รูปร่าง รูปทรง สี แสงเงาที่สัมพันธ์กลมกลืนกัน

การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวในผลงานของข้าพเจ้านี้เป็นวิธีการเคลื่อนไหวจากทิศทางรูปทรงหนึ่งไปยังรูปทรงหนึ่งที่มีลักษณะกระจายไปทั่วทั้งภาพแล้วย้อนกลับสู่จุดศูนย์กลางนำสายตาไปสู่จุดเด่นของภาพที่ถูกจัดไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

จากการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์หัวข้อเรื่อง “ความเปราะบางของมนุษย์” ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจจากการที่ข้าพเจ้าได้พบเห็นผู้คนมากมายในสังคมที่สมบูรณ์และเพียบพร้อมทางด้านเทคโนโลยีทั้งคนจนคนรวย หรือแม้กระทั่งคนที่ผิดปกติ ทุก ๆ คน นั้นเกิดมาก็มีจิตใจที่บริสุทธิ์เหมือนกันทุก ๆ คน พร้อมกันนั้นเองก็มีความเปราะบางรวมอยู่ด้วย ซึ่งเป็นปัจเจกที่คิดตัวเรามาอย่างไม่รู้ตัว ซึ่งมนุษย์โดยทั่วไปล้วนต้องการมีความแน่นอนของอนาคต เพราะทุกคนอยากจะมีชีวิตที่ราบรื่น มีความสุข มีความก้าวหน้า ไม่ต้องการที่จะผิดพลาด หรือไม่อยากจะให้สิ่งที่ไม่ต้องการเกิดขึ้น แต่ชะตาชีวิตก็มักจะผันผวนเต็มไปด้วยความไม่แน่นอน ซึ่งในความเป็นจริงอนาคตมักจะเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน ทุกสิ่งล้วนมีวันแตกสลาย ไม่มีชีวิตหรือวัตถุใดสามารถอยู่ได้ตลอดไป ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้ เพื่อสะท้อนความเปราะบางของมนุษย์ที่อยู่บนความสมบูรณ์ของยุคสมัยที่ทุกสิ่งล้วนแตกสลายได้

ผลงานของข้าพเจ้ามุ่งเน้นการถ่ายทอดอารมณ์ของช่วงอารมณ์ที่แตกสลายบนความสมบูรณ์ ด้วยการใช้รูปแบบที่มีความสมบูรณ์ ผสมผสานการถ่ายทอดความหมายผ่านรูปแบบการแตกสลายของวัตถุในปัจจุบัน ข้าพเจ้าจึงได้ศึกษาหาข้อมูลจากภาพและวัตถุจริง เพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้

ซึ่งการทำงานของข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากศิลปะยุค Classic เช่น จิตรกรรมยุคทองของเนเธอร์แลนด์ ซึ่งผลงานหุ่นนิ่ง ภาพเขียนทุกภาพก็มิใช่เป็นแค่เพียงภาพสิ่งของแต่ยังแฝงความหมายทางจริยธรรมที่มักจะเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของชีวิตหรือชีวิตอันสั้น ซึ่งข้าพเจ้าศึกษาผลงานในเรื่อง โครงสร้างบรรยากาศของสี เทคนิควิธีการ ความกลมกลืน ความเหมือนจริง การผลัดกระยะในผลงานใกล้ไกลมีมิติ การใช้แสงเงา ความสมบูรณ์ขององค์ประกอบของภาพ ซึ่งข้าพเจ้านำมาผสมผสานกับวัตถุปัจจุบันและการถ่ายภาพต้นแบบในลักษณะและเทคนิคในปัจจุบัน

หลังจากที่ข้าพเจ้ารวบรวมข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยการสร้างภาพร่างขึ้นมาหลาย ๆ ภาพที่มีองค์ประกอบของภาพที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพื่อเลือกภาพที่มีความลงตัวและสอดคล้องกับแนวความคิดมากที่สุด โดยผ่านกระบวนการสร้างงานศิลปะในรูปแบบจิตรกรรมเหมือนจริง (Realistic) ผสมผสานกับจินตนาการในผลงานด้วยเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำมันบนพื้นผ้าใบและนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในการทำงานตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา เกิดประสบปัญหามากมายในเรื่อง การจัดองค์ประกอบภาพที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นข้าพเจ้าต้องปรับเปลี่ยนมุมมองให้แตกต่างกันบ้าง การศึกษาเทคนิควิธีการเขียนที่มีความแปลกใหม่สำหรับข้าพเจ้า จากปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน ทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้และแก้ไขผลงาน ความตั้งใจเพื่อผลงานจริงที่สวยงามและสมบูรณ์ที่สุด และเพื่อที่จะพัฒนาผลงานในอนาคตต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

ชลูด นิมเสมอ. องค์ประกอบศิลป์, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช, 2541

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน หุ่นนิ่งกับความเปราะบางของมนุษย์ 1, 2554

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 80x100 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน หุ่นนิ่งกับความประบางของมนุษย์ 2, 2554

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 100x140 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ท่อนึงกับความเปราะบางของมนุษย์ 3, 2554

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 100x130 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน หุ่นนิ่งกับความเปราะบางของมนุษย์ 4, 2554

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 100x155 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ-นามสกุล นาย จีรวรรธ สีนุญเรือง
 วัน เดือน ปีเกิด 5 มีนาคม 2532 ที่กรุงเทพฯ
 ที่อยู่ 19 ซ.อารีย์ 5 ถ. พหลโยธิน แขวง สามเสนใน เขต พญาไท กรุงเทพฯ โทร.
 0-2278-0625
- ประวัติการศึกษา
- อนุบาลบ้านเด็ก
 - โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
 - สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

รางวัลและเกียรติประวัติ

- ร่วมแสดงงานนิทรรศการร่วมสมัย ณ หอศิลป์ จังหวัดสงขลา
- ร่วมแสดงงานนิทรรศการ ศิลปะ-ดนตรี ณ ศูนย์วัฒนธรรมไทย-เยอรมัน
- ร่วมแสดงงานนิทรรศการศิลปะ “Because of love” โดยกลุ่ม Istart
- ร่วมแสดงงานนิทรรศการศิลปะ ศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 27
- ร่วมแสดงงานนิทรรศการศิลปะ จิตรกรรมร่วมสมัยพานาโซนิก ครั้งที่ 11
- ร่วมแสดงงานนิทรรศการศิลปะของนักศึกษา ณ หอศิลป์สุวรรณภูมิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้